

PÅVIRKNINGEN FRA EN ANNEN

Takk, broder Neville. Herren velsigne deg.

God kveld, venn. Det er veldig fint å være her ute igjen i kveld, i tabernaklet, for å tale om vår Herre og Frelser igjen, Ham som vi alle elsker, det er jeg sikker på. Ellers ville vi ikke sittet her i denne varme bygningen, så tett sammenpakket som vi er i kveld, hvis vi ikke elsket Ham. For det er vår hensikt med å være her, er å uttrykke for Ham at vi elsker Ham. Og vi får store forventninger når vi tenker på Hans time som nærmer seg, idet vi ser tegnene vise seg, på Hans Komme, vi lengter etter den store stunden, og når vi skal se Ham.

² Siden jeg var her søndag i forrige uke, er det flere som har reist for å møte Ham. En var fru Ford, fru Levi Ford. Hun var åtti år gammel, en kjær kvinne. Mannen hennes gikk bort for en stund siden. Han var en veteran fra Den spansk-amerikanske krigen. Og i livshistorien min nevnte jeg navnet til sønnen hennes. Det var han som skulle spare den dressen til meg, vet dere, etter at han hadde slitt den ut. Den, dressen til en . . . Jeg tror det var en speideruniform. Og han . . . Da jeg gikk for å få det som var igjen, var det bare ett bukseben tilbake.

³ Og Lloyd er kanskje her i kveld, den samme gutten. Og jeg hadde begravelsen til moren hans, her om dagen. Og han spurte meg, sa: "Billy, jeg skulle ønske du kunne tale om noe som beviser at moren min oppstår igjen." Og Herren ga meg et budskap for det, helt nøyaktig, overbevisende. Når Bibelen, hele naturen, alt som Gud skapte, taler om at hun vil oppstå igjen. Hvem—hvem skal tale imot Det da? Skjønner? Gud sier så, beviser det ved Sin natur! . . . ? . . . Beviser det ved Sitt Ord, beviser det ved hennes liv, alt annet, hun er nødt til å oppstå igjen. Det er—det er ingen måte, ikke noe . . . Himler og jord kan forgå, men det vil ikke forgå. Hun må komme fram igjen.

⁴ Så, i forgårs, en møtearrangør som pleide å være sammen med meg, herr Baxter, mange av dere husker ham. Han talte rett fra denne plattformen. Hans kone døde plutselig, av et hjerteinfarkt. Og han er veldig oppskaket og veldig trist. Jeg stoler på at dere vil huske på broder Baxter i deres bønner, når dere ber, for han er en av våre brødre. Og han bor i Vancouver, British Columbia. Og han har ikke vært sammen med meg, nå, på flere år. Og jeg hørte at hans kone hadde hatt et slags nervøst sammenbrudd, eller noe, og så, med ett, fikk hun et hjerteinfarkt, og gikk bort. Vi kan ganske enkelt ikke vite når kallet vil komme. Og når Han—Han da kaller, må vi være rede. Det er grunnen til at vi er her i kveld.

⁵ Jeg var på arbeidsværelset der, kontoret, rettere sagt, og snakket med herr Moore. Han hadde overtalt meg bort fra det. Jeg forsøkte å unngå Høsttakkefesten. Jeg ønsket å ha et møte her på Høsttakkefesten, deretter reise videre til Shreveport. Jeg ville naturligvis knapt være i stand til å klare det. Og til slutt sa han: “Vel, hvis du har tre møter nå, og skal ha de Syv Segl senere, da kunne du likevel gi oss den ene dagen.” Så til slutt . . . Vi skulle gi ham den fredagen, lørdagen og søndagen. Og nå har jeg lovet ham, da, torsdag, fredag, lørdag og søndag. Og vil være, pinsevekkelsen, vil være femti år gammel, i Louisiana, på Høsttakkefesten. Den falt for femti år siden, i Louisiana.

⁶ Nå, i morgen tidlig, vi vil på en måte understreke at alle som ikke har en—en søndagsskole å gå til . . . Jeg ser vår kjære broder Don Ruddell her, og jeg vet han har søndagsskole på morgenen. Og kanskje det er andre forkynnere her inne, fra nabolaget omkring, som har søndagsskole. Vel, vi ønsker at du skal gå til din egen søndagsskole, hvis du har en. Men hvis du ikke har noen søndagsskole, og ønsker å være sammen med oss, ønsker jeg å tale i morgen, og skrive det på en tavle, og undervise over *Et fullkomment menneskes skikkelse*, og tegne det ut på tavlen, og vise Guds betingelser og hvordan vi kommer til den fullkomne skikkelsen av—av et fullkomment menneske, fremfor Gud.

⁷ Og så i morgen kveld, om Herren vil, ønsker jeg å tale over emnet *Min Guide*. Så, hvis noen av dere som er utenbys fra, og vi ønsker å prøve å starte disse møtene tidlig. Dersom . . . Jeg har ikke snakket med pastoren ennå, men jeg ønsker at dere ville starte søndagsskolen litt tidlig på morgenen. Og møtet i morgen kveld, kanskje, hvis mulig, begynne halv syv eller noe. Og det vil gi folket en mulighet, . . . Så, hvis de ønsket å bli, kunne vi være ute, kanskje, innen halv ni. Og så noen av dem . . .

⁸ Jeg møtte en dame i dag, som kjører tre eller fire . . . omtrent. Hun sa, at hvis vi kom ut klokken åtte eller halv ni, ville hun komme hjem rundt klokken halv tre eller tre neste morgen, mannen hennes skal på arbeid. Så, vi vil ikke gjøre noe, likevel . . . ? . . . drive dank, så—så la oss bare komme tidlig til møtet i kveld. Og vi har ikke, vet dere, vi trenger ikke ha en form i dette. Gud er uten form, vet dere, Bibelen . . . ? . . . Så vi håper at dere alle er her, og alle som kan bli.

⁹ Nå, hvis dere har deres egne møter, husk, dette er et interdenominelt tabernakel der folk . . . ? . . . kommer. Og de fleste forsamlingene våre består av folk utenbys fra.

¹⁰ Vel, hvis det skulle være en fremmed her, ønsker jeg å vise deg noe. Og jeg har nettopp gått opp på plattformen, og jeg ser ikke—jeg ser ikke ti mennesker som jeg kjenner. Hvor mange mennesker her er utenfra byen Jeffersonville? Løft din hånd. Hm—hmh. Skjønner? Nittini prosent. Hm—hmh. Skjønner? Det er bare venner. Hvor mange er her fra hundre miles unna? Løft opp

din hånd. Det er femti prosent, av det, mer enn hundre miles unna. Hvor mange er fra over to hundre miles unna? Løft opp din hånd. Hmh! Tre hundre miles unna; løft opp deres hender. Se der. Fire hundre miles unna; løft opp din hånd. Se her. Fem hundre miles unna; løft opp din hånd. Se der. Over en tredjedel av forsamlingen, mer enn fem hundre miles unna. Skjønner? Det er bare venner som samles fra rundt omkring! . . . ? . . . vil være her. Så vi er takknemlige for dere, og vi er her for å hjelpe dere. Vi er her for å gjøre alt vi kan for dere.

¹¹ Vel, jeg leste nettopp bak der, noen, et brev som sønnen min nettopp ga til meg, fra en dame som fortalte dette. Ved å komme denne gangen, har hun reist hit trettifem ganger, med håp om å bli bedt for. Trettifem ganger, har hun kjørt hundrevis av miles. Trettifemte turen.

¹² Og husk da, det er rundt seks hundre og noe som venter på ventelisten, fra hele verden, som forsøker å komme hit for samtaler. Ser dere, gjør det ganske komplisert. Når vi bare tenker på akkurat her, er det ikke så mye, vi kunne bare høre det. Ser dere, det er over hele verden. Og derfor er vi . . . ? . . .

¹³ Lurer på om den damen er i lokalet i kveld, trettifemte turen, som skrev et brev at hun ville være her i morgen? Trettifem ganger har hun vært her, uten å bli bedt for. Jeg antar at hun ikke er i lokalet, kanskje hun ikke klarte å komme. Men jeg leste nettopp brevet hennes bak der.

Nå, jeg har alltid forsøkt å, når jeg kommer ned hit, på . . . når jeg er hjemme, å snakke om noe, ikke bare snakke, eller ikke bare om noe som ville behage folket. Jeg har forsøkt å tale om noe som ville behage Gud og hjelpe folket, ser dere, for hjelp, slik at vi alle kunne, uansett hva slags menighet du tilhører, hvilken denominasjon, at du kunne bli hjulpet til å få en nærmere vandring med Gud.

¹⁴ Og det er grunnen til at vi er her, en nærmere vandring med Gud. Og når vi er klar over det i dag, så sent som det er, og Herrens nære komme.

Jeg fortalte min kone i dag: “Hvis jeg ikke kommer inn i en vekkelse et sted, kommer jeg—jeg til å forgå. Jeg—jeg kan ganske enkelt ikke holde det ut. Jeg . . .” Det er bare noe inni meg som brenner! Åh!

¹⁵ Vi kom nettopp gjennom en hel serie av møter, der tusenvis av mennesker var til stede. Og uansett, hvis du hadde to eller tre millioner mennesker, hvis det ikke er noen vekkelse . . . Det er bare det vi pleide å kalle, nede i Kentucky, en møteserie. Dere vet, vi reiser alle ut til en møteserie, som vi kaller det. Og . . . ? . . . Vi ønsker en vekkelse der Herrens Ånd beveger Seg over folket, og folk blir frelst, og store ting skjer for å utrette noe for Guds Rike.

16 Og nå, i bønnemøtene pleier vi . . . Dere kan se hvorfor vi ikke kunne ha en bønnekø her. Ser dere, det er bare så tettepakket med folk, så du kunne ikke gjøre det. Skjøenner? Men vanligvis er det mennesker i bønnekøene som er . . . kommer og de oppdager at Herren er virkelig. Og vi blir klar over at Herren Jesus ikke har forandret Seg det minste. Fra det Han var, det er Han i dag og vil alltid være. Og Bibelen sier i Hebreerne 13,8 at: "Han er den samme i går, i dag og for evig."

Og i folkemengdene som samlet seg for å høre Ham på den tiden, de kom kanskje ikke i en bønnekø, men de hadde tillit til å tro. Og vår Herre snudde Seg, idet troen deres rørte ved Ham, og snudde Seg, og fortalte folket at det var visse ting galt med dem, som de hadde gjort, og at de kunne gå og bli helbredet, eller gå og gjøre noe, rette opp i noe eller noe. Vi kjenner til kvinnen ved brønnen; og kvinnen med blødningene; og, åh, så mange; blinde Bartimeus; at troen deres rørte ved Ham. Og i kveld er Han fremdeles Ypperstepresten av vår bekjennelse, og like så mektig som Han noen gang var.

17 Nå, vi må la oss selv bli Hans tjenere. Han er Vintreet, Livets kilde. Vi er grenene som mottar det Livet. Og grenen bærer frukten; ikke vintreet. Og nå virker Kristus gjennom Sin Menighet. Og om vi da kan overgi oss på en slik måte, slik at Den Hellige Ånd kan ta fullstendig kontroll over oss, i vår tro på Kristus, vil Han gjøre den samme tingen, fordi det er Kristus. Og hvis du er her, en fremmed hos oss . . .

18 Nå, vanligvis, menneskene her . . . ? . . . i tabernaklet, pastoren vår her har bønn for de syke, praktisk talt hver eneste kveld. Og du blir bedt for av vår kjære og elskede pastor, broder Neville, en mann som Gud hører og besvarer bønn for, broder Orman Neville. Og— . . . ? . . . Broder Don Ruddell og de andre brødrene som ber for de syke. Broder Jackson, jeg antar at han er her omkring et sted, fra den andre søstermenigheten nede i Howard Park.

19 Og denne gangen, når det er så overfylt, om dere bare vil tro Gud, . . . ? . . . hva enn du har behov for, og du er en fremmed og jeg ikke kjenner deg, så bare be til Gud og se om Han ikke er den samme i går, i dag og for evig. Se om Han ikke kan tale rett . . . ? . . . Han kjenner deg. Han vet hva som er i veien med deg. Det eneste du trenger å gjøre er å bare tro Ham. Og så vil Han bruke deg som ett redskap, og meg som et annet. Jesus sa i Johannes 14,7: "Den som tror på Meg, han skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør." Nå, det er et overgitt kar.

20 Nå, i morgen skal vi undervise om hvordan du blir det karete, slik at Gud, Den Hellige Ånd, kan virke gjennom deg. Og derfor, ser dere, Han var Gud, var i en Ildstøtte; deretter tok Han bolig i Sin Sønn, Kristus Jesus; nå i Sin Menighet. En gang ble Han kalt "Faderen", deretter "Sønnen", nå "Den Hellige Ånd". Det

er Gud som viser Seg Selv fram for verden. Den eneste måten Han kunne komme inn i Menigheten, var å først dø for Menigheten, for å hellige Den, slik at Han kunne vise Seg Selv fram gjennom Sin Menighet. Videre sa Han i Johannes 15: "Jeg er Vintreet, dere er grenene." Skjønner? Og grenene bærer . . . ? . . . frukt. Herren velsigne dere.

²¹ Nå, før vi . . . ? . . . for undervisningen i kveld. Og jeg ønsker ikke å holde på dere lenge, for jeg ser at folket står oppreist. Og en tar hans plass, og så setter en annen seg ned og så videre.

Vi forsøker iherdig å få en—en tillatelse til å skaffe sitteplasser til tre eller fire hundre mennesker til, men bykommunen ser ut til å hindre oss i det, fordi vi ikke har tilstrekkelig med parkeringsplasser. Vi fikk tillatelsen fra Indianapolis. Og så, bykommunen, vi må ha parkeringsplasser. Åh, når vi plasserer fire mennesker her inne, må vi ha nok plass til å sette en bil her ute. Og denne parkeringsplassen her tilhører egentlig bykommunen. Skjønner? De, vi . . . Menighetslokalet vårt her er bare . . . ? . . . en fot fra bygrensen. Og faktisk, hovedveien, grunnen til at den ble lagt der ute . . . Selvsagt kan ikke noen av dere, dere yngre her, skjønne dette. Men dette var et tjern før. Og jeg husker, da jeg var gutt, så pleide vi å ri ned hit. Vi måtte gå rundt der ute på jordet, for å komme rundt tjernet. De bygde veien rett rundt, veien rundt tjernet.

²² Og jeg kjøpte denne tomten her. Var i bønn, og akkurat her hvor dette er, sa Herren til meg at jeg skulle kjøpe det, for omtrent tretti år siden eller trettito år siden, tror jeg det er. Akkurat her, et kjempestort myrområde, og hestehamp over hodet mitt. Og jeg kjøpte tomten for ett hundre og seksti dollar, denne hjørnetomten her, og bygde menighetshuset.

²³ Nå, Herren velsigne dere. Jeg ønsker å, hvis det kan kalles en tekst, fra litt av, lese litt av bakgrunnsstoffet, noen notater. Jeg ønsker å tale til forsamlingen i kveld, over emnet *Påvirkningen fra en annen*.

Og før vi taler eller leser Ordet, la oss bøye våre hoder og tale til Ordets Forfatter.

²⁴ Nå, med våre hoder bøyd og også våre hjerter bøyd, i Hans Hellige ærbødighet, lurer jeg på om det er noen her i kveld som har et bønnebegjær som de . . . som brenner på deres hjerte, slik at de bare kan løfte opp sin hånd framfor Gud? Og si i din bønn: "Herre Jesus, jeg har behov. Tal til meg i kveld. Helbred meg. Gi meg mine økonomiske behov." Eller hva enn det er, Han sørger for alle våre behov. Gud velsigne dere. Omtrent nitti prosent av forsamlingen.

²⁵ Vår Himmelske Far, vi nærmer oss Deg. Nå, idet vi forlater dette lille tabernaklet av leire som vi bor i, dette lille skipet som seiler på livets alvorfulle hav, ved tro kommer vi opp over Mars, Jupiter, Venus, månen, stjernene, den Hvite Melkeveien. Og

ankommer nå, ved tro, ved Faderens Trone. Ser dere, sitter der, med Sine gjennomborede hender og Sine føtter! . . . ? . . . Det Blodet går nå i forbønn, idet vi legger våre gaver på gullalteret, rundt Hans Trone.

²⁶ Vi takker Deg, først, for Jesus, Han som gjorde alle disse tingene mulig for oss, ved vår tro, det vi vil be om. Du så hendene! . . . ? . . . vet hva som banket nede i folkets hjerter. Jeg legger min tro, Herre, på Offeret, det store Guds gullalter, der røkelsen blir brent daglig. Jeg ber om at Du må høre og besvare bønnene deres, Far. Gi dem deres hjertes begjær.

²⁷ Idet vi nå er samlet, Herre, i kveld, for disse tre møtene, er vi her i denne varme bygningen, i kveld, med ingen annen hensikt enn en nærmere vandring med Deg. Å vite hva vi skal gjøre . . . ? . . . Herre, hva vi skal gjøre. Som profeten sa: "De som venter på Herren, de skal fornye sin styrke. De skal stige opp med vinger som en ørn. De skal løpe, og ikke bli trette. De skal gå, og ikke bli utmattet." Herre, lær oss hvordan vente, etter at vi har bedt; og så ha tro, til å vite at Du har hørt. Og i Din egen velbehagelige tid, vil Du sende svaret vårt rett ned de forgylte trappene, fra Himmelens korridorer, rett inn i vår sjel. Og vi skal få det vi har bedt om, fordi vi tror det.

²⁸ Hellige våre ører, i kveld, til å høre, og våre hjerter til å motta. Og må, når møtet er over, må vi si som de som kom fra Emmaus: "Brant ikke våre hjerter i oss da Han talte til oss langs veien?" For vi ber om det i Hans Navn. Amen.

²⁹ Jeg ønsker å lese i kveld en del av Skriften funnet i Jesajas Bok. I morgen, sørg for, hvis dere har et ark, jeg ønsker at dere skal . . . Jeg vil ha en plansje her oppe, eller en tavle, for liksom å tegne ut . . . ? . . . undervisningen. Og jeg ønsker at dere skal få tak i det, om dere kan, fordi dere kan studere det etter at dere har kommet hjem.

³⁰ Jesaja, det 6. kapitlet. Jeg ønsker å lese noen få vers fra dette kapitlet, for å trekke ut bakgrunnen for i kveld.

I det året da kong Ussia døde, så jeg Herren sitte på en trone, høy og oppløftet, og slepet av hans skrud fylte templet.

Over den stod serafene, hver av dem hadde seks vinger. Med to dekket han ansiktet, med to dekket han føttene, og med to fløy han.

En ropte til en annen og sa: Hellig, hellig, hellig er HERREN hærskares Gud. Hele jorden er full av hans herlighet.

Festene i templet rystet ved røsten av ham som ropte, og huset ble fylt med røyk.

Da sa jeg: Ve meg, jeg er fortapt! For jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor midt iblant et

folk med urene lepper. Og mine øyne har sett Kongen, hærskares HERRE.

Da fløy en av serafene bort til meg. I hånden hadde han en glødende kullbit som han hadde tatt med en tang fra alteret.

Han rørte ved min munn, og sa: Se, denne har rørt ved dine lepper. Din misgjerning er tatt bort, og din synd er sonet.

Da hørte jeg Herrens røst som sa: Hvem skal Jeg sende og hvem vil gå for oss? Da sa jeg: Her er jeg. Send meg.

³¹ Dette er litt av en—en forpliktelse, når vi tenker på . . . hva det kommer til å bety, idet vi studerer denne visjonen til Jesaja. Det er . . . Jeg har alltid likt Jesaja. Han var en av hovedprofetene. Jesaja skrev Bibelen i sin helhet. Det er sekstiseks Bøker i Bibelen, og Jesaja skrev sekstiseks kapitler. Han begynner med begynnelsen av skapelsen; i midten av Boken, bringer han fram Det nye testamentet og Døperen Johannes; og i det 56. og 60. kapitlet, ender han opp i det herlige Tusenårsriket: 1. Mosebok, gjennom Det nye testamentet, inn i Åpenbaringen. Stor mann, var denne Jesaja; til slutt døde han som en martyr, under dødsstraff.

³² Hver eneste Åndsfulle mann i Bibelen døde eller ble forfulgt av den føderale regjeringen; hver eneste en av de du kan komme på: Moses; hebreerbarna; og Daniel; og Jesaja. Jesaja ble sagt i stykker med en sag. Og videre nedover, Døperen Johannes, alle apostlene, Jesus Selv, alle døde under dødsstraff, eller straff fra den føderale regjeringen. Og slik som ting utvikler seg, kommer det til å bli flere vitnesbyrd lagt til deres, en av disse dager. Hm-hmh. Hvis det noen gang var en tid da vi må holde sammen, er det nå.

³³ Jeg antar at dere hører om møtet som pågår i Rom. Og vi . . . har . . . De har en flott stund der borte, og de kommer til å starte en vekkelse. Det vil bli en verdensomspennende vekkelse, uten tvil. Tilbake til dette emnet . . . Vi kommer til det i de Syv Segl. Til dette emnet om å bli "påvirket".

³⁴ Kong Ussia var en gjetergutt. Han ble oppfostret, og han elsket livet ute i det fri. Og han regjerte i tiden for Jesajas profeti. Jesaja var blitt opplært av—av en av de andre hovedprofetene. Og jeg tror det var Sakarja, at Jesaja hadde fått innsikt gjennom ham, som var en profet da Jesaja kom på scenen. Og Jesaja ble kalt, og han var en profet. Profeter er ikke bare utpekt av mennesker; profeter er født profeter.

³⁵ Nå, det finnes en profetisk gave som kommer inn i menigheten, slik at folk gir en profeti. Mange lemmer på Kristi Legeme kunne gjøre det, det er under inspirasjon.

Men en profet er satt i Menigheten av Gud, forutbestemt til profetgaven, eller gaven til å være en profet, ikke en som profeterer.

³⁶ Vel, nå finner vi ut at denne unge mannen overtok tronen. Hvis du ønsker å notere ned noen av Skriftstedene i Andre Krønikebok det 26. kapitlet, kan du lese hvor det står at Kong Ussia, etter at faren hans døde. A-m-a-s-j-a, Amasja, etter at han døde, som var en rettferdig mann, og hadde vendt seg fra Herren og ble slått ihjel av sitt eget folk, da tok Ussia eller Ussia, rettere sagt, hans plass som konge. Og han ble satt på tronen og salvet i en alder av seksten år, bare en gutt. Men han stod for tur til å bli konge, selv om han bare var en guttunge. Og han gjorde det bra. Bibelen forteller oss at han hadde en gudfryktig far og en gudfryktig mor. Og han kunne knapt bli noe annet, med en slik påvirkning enn å bli en gudfryktig gutt, fordi det var det som hadde blitt lagt fremfor ham hele tiden.

³⁷ Vet dere hva jeg tror? Alle har sin egen mening. Men en av de største, og etter min mening, den største presidenten som vi noen gang har hatt i dette landet, var Abraham Lincoln. Nå, ikke fordi han var en republikaner, men fordi han var det han var, en gudfryktig mann. Og han var oppdratt, og han . . . til å tjene Gud. Og han sa: "Hvis det er noe jeg ønsker å gi hyllest til", sa han, "eller mitt liv ble påvirket av, var det en gudfryktig mor som lærte meg å be og til å kjenne Jesus som min Frelser."

³⁸ Åh! Din familie er hva du er. Oppdrar du barnet ditt i et bestemt miljø; har det nittiåtte prosent større sjanse til å gå rett enn det har hvis du oppdrar det på feil måte. "Lær barnet den vei han skal gå, og når han blir gammel, vil han ikke vike fra den." Å bli oppdratt riktig. Lær barna dine å gjøre rett, å være ærlig, å være real og rettferdig, til og med når de er på skolen.

³⁹ Vel, mange ganger, har barn lett for å skrive av fra hverandre, og—og prøver å trenge seg fram på sin vei gjennom skolen. Men, dere vet, jeg tror, at hvis du bare klarer det på egenhånd, da er det noe som du—du kan glede deg over, en bra karakter på prøven din.

⁴⁰ Du vet, hvis du skal ha en prøve neste dag, i stedet for å løpe rundt hele kvelden, og stå opp neste morgen og tenke: "Vel, jeg skal sette meg ved siden av *Så-og-så*. De er smarte, og de vil . . . Jeg kan skrive av fra dem", om du bare vil . . . Før pappa ber takkebønn ved frokostbordet, om du bare vil si: "Pappa, husk på meg i dag, jeg må ta en kjemiprøve", eller hva enn det er.

Så når du ber, pappa, si: "Gud, velsign John, Mary, på prøven deres i dag." Jeg sier deg, at det vil få tingene til å snu.

⁴¹ Husk, vi kan få det vi ønsker, hvis vi vil be i tillit, og tro. Jesus sa: "Alt er mulig for dem som tror." "Dere har ikke, fordi dere ikke ber." Og dere ber ikke, fordi dere ikke tror. Han sa: "Be om overflod, for at deres glede skal bli fullkommen." Jeg liker det.

42 Vår lære er rett: si det som er rett, gjør det som er rett, tenk det som er rett. Tenk alltid rett. Jeg har et lite slagord: "Gjør rett, det er din plikt overfor Gud. Tenk rett, det er din plikt overfor deg selv. Og du er nødt til å komme ut rett."

43 Du kan ikke gå østover og vestover samtidig, heller ikke kan du gå rett og galt på samme tid. Uansett hvor mye du tror du går den andre veien, hvis du ikke reiser direkte vestover, du går ikke østover hvis du går vestover.

44 Så denne unge kongen, som ble påvirket av sin far da han var en ung mann, og lærte Israel Guds forskrifter. Og så, helt plutselig, snudde han rundt på sine siste dager og lærte imot Gud. Og hans eget folk . . . Han ble slått ihjel av sitt eget folk. Det så ut som det skulle ha vært til stor lærdom for Ussia, dette her. Men vi finner, at da Ussia tok tronen, at han begynte på akkurat samme måte som hans far hadde gjort, og førte tilbake Guds ting, førte Israel tilbake til tilbedelsen av Gud. Han styrket seg selv.

45 Og jeg vil alltid være takknemlig for ham i hans unge dager, fordi han deltok aldri i politikk. Selv om politikken kan ha vært imot ham, men likevel holdt han seg rett på linje med Gud. Og det begeistret denne lille, unge profeten, så mye, at han ble en helt. Han var et forbilde for Jesaja profeten.

46 Og Jesaja dro til slottet for å bo hos ham, til kongens palass. Han inviterte ham. Han likte Jesaja. Jesaja var ung også. Og—og han . . . De var nære venner. Og hvordan kongen, da han skulle dra ut der . . .

Og de, noen av politikerne, kom inn og sa: "Vi må gjøre så-og-så."

Kong Ussia søkte først Herren. "Herre, er det Din vilje at vi gjør det slik-og-slik?"

Gud, gi oss en president som det. Ikke bare det, men gi oss predikanter. "Søk først Guds Rike og Hans rettferdighet, og alle andre ting skal bli gitt i tillegg."

47 Dette må ha vært en stor påvirkning, fordi Jesaja elsket ham. Fordi, han hadde sett at han var en stor mann, og han—han stod fast og urokkelig for Gud. Og dere vet, hver gang, i tiden som vi lever i, i tingene som vi gjør, husk, folk ser ikke bare på pastoren, måten han lever på. Han . . . De ser også på lekfolket.

48 Åh, hvor det er virkelig ille når vi tenker på menigheten! Noen ganger, hvis pastoren tilhører en bestemt organisasjon eller klan, og denne organisasjonen sender ham til en bestemt menighet, og noen ganger er den pastoren bundet på sine hender, av den organisasjonen. Og den lille karen ønsker å tjene Herren. Han tenker, har blitt lært at det omtrent er den eneste måten han kan gjøre det på, er ved å tjene sin organisasjon. Og hvis han reiste seg og forkynte det Ordet sier, ville menigheten stemme

ham ut; og derfor er han redd for at han da ikke ville få noen mulighet til å forkynne Evangeliet.

⁴⁹ Åh, hva vi trenger på talerstolene i dag, er menn som Ussia. Uten hensyn til hva politikken i menigheten hans var, eller politikken i noe annet, så førte han Guds hånd igjennom. Han ventet til han fant SÅ SIER HERREN, deretter gjorde han det.

Lille, den lille profeten, ung kar på omtrent hans alder, i templet sammen med ham, de bøyde kne sammen og ba, uten tvil, og spurte om Herrens vilje, og sammenlignet det så med Bibelens lover. Da, hvis det var i orden, godkjente Ussia det. Dersom det ikke var i orden, fordømte han politikken i det. Gud, gi oss flere slike. Og det begeistret Jesaja fordi han var født en profet.

⁵⁰ Og Ussia ble en—en helt for Jesaja. Ser dere, på grunn av hans—hans standpunkt for Gud, ble han en helt i den rettferdiges øyne. Og det kan ikke ha vært altfor mange rettferdige. Skjønner? Men det vi ønsker å gjøre, er å la våre liv telle for Gud. Noen holder øye med deg.

⁵¹ Jeg irectesatte noen her om dagen. I et bestemt nabolag, hadde de hatt . . . en—en stor denominell menighet hadde en stort rock-and-roll fest her nede, og de danset til rundt klokken ett om morgenen. Og de hadde ertet noen som kom til tabernaklet, og sagt at de var “holy-rollers”, som kom ned hit, fordi vi ikke hadde noen denominasjon. Åh, for en mulighet det ga meg! Du kan bare forestille deg hva som skjedde. Men, saken er den, vel, de menneskene, ingen tvil om at den unge damen som kom med den bemerkningen, om hun bare visste hva som var Sannheten!

⁵² Jeg var på fjellet for noen uker siden, og langt avsides. Da jeg kom hjem . . . Vi dro tilbake, familien og jeg, for å hvile oss litt, og vi drar dit igjen neste uke, om Herren vil. Og så, en natt der borte så jeg en visjon. Og det var en—en nydelig, pen kvinne, så ut til å være ung, og hun løp. Hun holdt hånden sin nær, og hun døde av et hjerteattakk. En vakker kvinne, og hun falt om og var borte. Og Herrens Engel sa: “Nå, når du hører om dette, husk. De kommer til å si at hun tok selvmord. Men hun døde av et hjerteattakk. Den er nesten fire, så bare si klokken fire.” Og så forlot Han meg.

⁵³ Og jeg vekket ikke familien i den lille kvegleiren, eller der hvor cowboyene oppholder seg, der vi går tilbake for å drive kveget sammen. Jeg—jeg bare lot dem sove til morgenen. Og så, neste dag nevnte jeg det. Og jeg sa: “En ung kvinne, veldig attraktiv, kommer til å dø av et hjerteattakk.” Og på veien ut to dager senere, der kom det på radioen. At denne frøken . . . Jeg kan ikke komme på navnet hennes. [Noen sier: “Monroe.”—Red.] Monroe, fru Monroe. Jeg tror det var kunstnernavnet hennes, eller hva enn det var. Navnet hennes var noe annet. Og hun var død, og de sa at hun tok selvmord.

⁵⁴ Vel, det spiller ingen rolle hvor mye jeg ville si det, de kommer likevel til å si at hun tok selvmord. Men barnet gjorde ikke det. Hun døde av et hjerteattakk. Og om du la merke til det, holdt hun hånden sin, og prøvde å komme til telefonen, telefonen var i hånden hennes. Hun hadde et hjerteattakk. De sa det var sovepiller der. Hun hadde brukt dem i en måned, ser dere, eller mer, fra det glasset. Hun døde av et hjerteattakk. Og hun døde cirka fire eller fem sekunder før klokken fire, nøyaktig.

⁵⁵ Og jeg leste om livshistorien hennes, i ukebladet, hvordan hennes . . . Hun var et utenomekteskapelig barn. Og hvordan hun hadde vasket så mange tallerkener. Og moren hennes var på sinnssykehus. Og hun hadde lengtet etter . . . Hun var den mest velskapte kvinnen i verden, antar jeg. Men hun hadde lengtet etter noe som penger ikke kunne kjøpe. Jeg tenkte: "Åh, jeg skulle ønske jeg kunne ha kommet til henne. Jeg vet hva hun trengte." Slik er det.

⁵⁶ Kan være medlemmer av de berømte kirkene, fineste, berømte Hollywood, der alt glitteret og staset er. Men de hadde sett disse menneskene. Hun kunne se at de ikke levde noe annerledes liv enn hva hun gjorde. Det må påvirkning til. Det må Kristi oppstandelseskraft til blant folket, slik at de ser at Kristus ikke er en figur som henger i en bygning, men at Han er et levende Vesen i form av Den Hellige Ånd som lever i menn og kvinner, og bringer fred, og tilfredshet og glede. Åh, om vi bare kunne kommet til den unge kvinnen før hun forlot verden!

⁵⁷ Nå, påvirkning. Vi finner ut at—at Ussias liv påvirket denne profeten, og til det kom dit hen at Ussia—Ussia, rettere sagt, bygde murer og befestet seg selv, og tok tilbake fra filisterne de områdene og eiendommene som tilhørte dem og så videre, inntil hans berømmelse gikk hele veien til Egypt. Og jeg kan fortelle dere, at av Kongekronikene, var det ingen av dem, utenom Salomo, som bredte seg utover som Ussia. Hvorfor? Fordi han satte eksemplet. Han holdt seg til Gud, uansett hva folket hans mente, hva noen andre mente, hva politikerne hans prøvde å påvirke ham med. Han holdt seg direkte med Gud, og Gud velsignet ham. Det var en stor hjelp for denne unge profeten.

⁵⁸ Hvor Gud velsigner en mann som vil være trofast mot Guds Ord! Nå, han blir kanskje ikke særlig populær, men han vil bli velsignet. Og nå må folk ta sitt valg, om dere ønsker å oppføre dere som resten av menneskene, eller om dere ønsker å bli velsignet av Gud. Nå kan dere bare ta deres valg. Hvis dere vil leve som resten av dem, vil dere bli velsignet av dem. Men gir du dine . . . alle dine begjær til Gud, vil du bli velsignet av Gud. Så dere må: "Velg i dag hvem dere vil tjene", som profeten sa. "Husk alltid på din Skaper, først, alltid."

⁵⁹ Men nå da denne kongen kom til et punkt, som den store mannen han var, og hadde innflytelse på Jesaja og de rettferdige,

selsvagt, i sitt kongedømme, da kom han til et punkt hvor han begynte å føle seg selvsikker.

Og det er der dere gjør deres feiltrinn. Det er der så mange rettferdige menn blir til skamme, og lider nederlag, er fordi de begynner å føle seg selvsikre. Du begynner å tenke at du har levd så lenge for Kristus, at uansett hva Han legger fremfor deg, vil du ta ditt valg om du vil Det eller ikke. Du må fortsette å tjene Gud. Uansett hva du var for ti år siden, det er hva du er nå.

⁶⁰ Kongen kom til et punkt at han tenkte det ved seg selv, han ble oppblåst. Stolthet kom inn i hans hjerte.

Og det er det som skjer med oss. Hvis dere vil unnskyldte dette uttrykket, det er det som har skjedd med menighetene våre over hele landet. Det er fine mennesker der inne. Noen av de beste i verden går i menigheter. Jeg tror de beste i verden går i menigheter. Men saken er den, at organisasjonssystemet blir opphøyd. Det var det som skjedde med metodistene. Det var det som skjedde med baptistene. Det var det som skjedde med Nasareerne, med Pilgrim Holiness, med Pinsebevegelsen; oppblåste, egenrådige, selvsentrerte, stolte, som du ikke kan fortelle noen ting til. Gud kan ikke finne en måte å komme inn i hjertene deres. Det er fordi de blir så bedrevitende at ingen kan fortelle dem noe som helst. Og ved å bygge seg rundt resonnering med brødre, bygger de seg rundt læresetningen sin. Og når de gjør det, setter de Gud i bakgrunnen.

⁶¹ Det er det som skjer med leger. Når de blir så selvsentrerte at de ikke trenger noen hjelp fra Gud, det er da jeg ikke vil—vil at han skal røre meg. Riktig. Ja. Når du setter Gud utenfor noe, du, da vil jeg at du skal sette meg utenfor også. Skjønner? Fordi du må alltid huske på Gud først.

Han ble oppblåst.

⁶² Så mange i dag, ta en—en familie som begynner å gå på møte, og Gud helbreder den lille familien. Han velsigner dem og gir dem Den Hellige Ånd i livet deres. De små barna ber, rundt bordet. De ber før de legger seg. Mor og far tar hverandre i hendene og ber. Og så lenge de fortsetter på den måten, vil de forbli en familie. Men lar du dem få . . . Helt i begynnelsen, hadde de ingenting; et gammelt vrak av en bil, kanskje, de kjørte rundt i, eller kanskje de spaserte.

Til slutt får de seg en god bil, et finere hjem. Og før du vet ordet av det, så ønsker de å komme til hva de, verden, kaller “en bedre klasse”, til å være sammen med. De flytter inn i et annet nabolag, og der inne oppdager de at de blir påvirket av den gale påvirkningen.

Du må alltid holde deg der Guds Rike er, og der Guds herlighet øses ut. Hold deg der du kan få åndelig mat, dag og natt. Før du vet ordet av det, kommer splittelser inn i hjemmet, og verdslighet, og de blir oppblåste.

63 Ussia gjorde det. Han ble oppblåst; mye stolthet. Og nå ser vi hva han prøvde å gjøre. Vel, hva som egentlig fikk tak i ham, da han ble oppblåst i sitt hjerte, fortelles det om i Bibelen. I Krønikeboken det 26., finner vi ut, Andre Krønikebok 26. Vi finner ut at han gikk inn i Herrens tempel, med et røkelseskar i hånden, for å brenne røkelse for Herren. Og da han gjorde det, fulgte tempelpresten, med åtti andre prester etter ham og sa til ham: "Ikke gjør det. Du gjør galt. Du er ikke en prest. Du er en konge, ikke en prest."

64 Og han ble vred, og han fór opp, og han mistet besinnelsen. Og han tente på røkelseskarret, for å gå likevel, og Gud slo ham med spedalskhet rett der mens han stod der i sin vrede. Og han døde, som en spedalsk. De måtte føre ham ut av templet.

65 Det er dette vi ønsker å ta lærdom av nå. Hvis denne mannen, som Gud hadde velsignet i sin stilling, men han var ikke fornøyd med det. Han ønsket å ta noen andres plass. Du kan ikke være noe . . .

Som kongressmedlem Upshaw, dere husker ham, han som var—var invalid i sekstiåtte år og ble helbredet på møtet der ute, vet dere. Han var et kongressmedlem i De forente stater. Han sa: "Du kan ikke være noe du ikke er." Så det er ganske sant. Du må bli i ditt kall, hvor Gud har kalt deg til.

66 Nå, så lenge han forble konge, og han var en velsignelse for folket som en konge. Men da han tenkte han var en prest, så . . . han tenkte at fordi Gud hadde velsignet ham, så kunne han være hva enn han ønsket å være. Men han var en velsignelse for folket som en konge; men ikke en velsignelse, han ble en forbannelse for dem da han forsøkte å ta prestens plass.

Og vi har en hel del av det. Alle ønsker å ha ballen. Skjønner?

67 Når dere spiller et ballspill, ettersom det er fotballsesong, det vi ønsker å gjøre, er ikke at alle skal prøve å ta ballen vekk fra mannen som har den. Han prøver å forsvare den mannen, beskytte ham, la ham komme gjennom. Vi prøver å lage et mål. Skjønner?

68 Men kunne du tenke deg et lag som er så utrent at de tar en mann, sin egen mann som løper med ballen mot målet, og i stedet for å prøve å slå fienden bort fra ham, det motsatte laget, så deres egen mann som har ballen, kan sette av gårde med den, så prøver alle å ta ballen ut av hendene hans? Ja, dere er nødt til å tape.

69 Og i dag har vi den samme tingen. Når vi ser Gud komme på scenen og velsigner en bestemt ting, la oss holde alle fiendene unna det. La oss bruke vår innflytelse som taklere, ikke løpere, taklere som forsvarer løperen, lar ham bære ballen gjennom; fordi det er ingen motstand, alt han må gjøre er å bare fortsette å løpe. Og vi skulle være taklere.

⁷⁰ Jeg taler over hele verden, vet dere, for Full Gospel Business Men rundt om i verden, som organiserer lokalavdelinger. For ikke lenge siden, da, jeg tror det var i Kingston, Jamaica, da de hadde Castro og alle dem der oppe på dette møtet. Eller, vi hadde vært nede på hans sted, det var slik det var, og hele øyas kjendiser var der oppe. Og disse forretningsmennene prøvde å forkynne Evangeliet. Han er utenfor sin plass. Vi predikanter har vanskelig nok for å holde det i balanse. Og de bruker alle den innflytelsen de kan finne, og enhver liten teknikk *denne* veien og *den* veien, og gjør det på en så betenkelig måte, så du ikke vet hva du skal gjøre.

⁷¹ Mange ganger, i en—i en menighet, en liten menighet kan ha en pågående vekkelse. En eller annen vil ønske å gå ut *hit* og lede et bønnemøte, og så har han en annerledes oppfatning enn det Bibelen egentlig sier, men han tror Det på *denne* måten, likevel, og han vil starte en påvirkning og trekke andre bort fra Det.

Tingen å gjøre er å beskytte dette Budskapet, den veien Det går. Hold deg rett med Det, og slå alt sammen bort fra Det, hvis vi noen gang skal krysse målstreken. Ja vel.

⁷² Og jeg sa: “Brødre, det er noe galt. Dere karer er forretningsmenn. For det første forstår dere ikke tilnæringsmåten. Dere forstår ikke hvordan å tilnærme seg tjenesten, fordi tjenesten er en gave kalt av Gud.”

“Gud har satt i Menigheten, først apostler, profeter, lærere, evangelister og pastorer.” Gud satte dem der for å fullkommengjøre Menigheten.

Forretningsmenn skulle vitne. Kvinner, husmødre, uansett om du er tjenestepiken i noen sitt hus, vitne. Gjør alt du kan for Riket, men legg aldri til dine egne idéer. Bare si hva Budskapet sier og fortsett videre, ser dere, og da har du kanskje litt påvirkningskraft. Men prøv ikke å forkynne før Gud, vet dere, kaller deg. Bare hold deg rett til det, vitnesbyrdet ditt. Fordi, hvis ikke, vil du havne i den gale kategorien, og så vil du rote til alt. Slik er det. Og det behager ikke Gud i det hele tatt.

⁷³ Dette beviser det her. Da denne kongen, nå, da han ble irettesatt og fortalt Sannheten av presten i bygningen, og prøvde å fortelle ham at han tok feil, at Gud bare kalte Arons etterkommere til det, og de alene var innviet til den tjenesten. Det var alt de skulle gjøre. De var innviet til det. Og en konge, uansett hvor rettferdig han var, eller hvor mye Gud hadde velsignet ham, han hadde ingen rett til å brenne røkelse. Han tok prestens plass og han skulle ikke gjøre det. Og da han ble irettesatt, ble han sint. Vreden hans ble opptent. Og akkurat da vreden hans ble opptent, kom spedalskhet til syne i ansiktet hans. Det brøt ut spedalskhet på ham. Og da slapp han røkelseskaret, løp ut av bygningen. Skjønner?

Prøver å etterligne noen andre, vi skulle ikke gjøre det.

⁷⁴ I sin vrede, gjorde han feil, og han ble slått. Åh, det var uten tvil en lærepenge for denne unge profeten, å se, nå, uansett hvor mektig mannen var, måtte han forbli i sitt kall.

⁷⁵ Jeg er klar over at dette blir tatt opp på lydbånd, og jeg vet at det går over hele verden, langt inn i junglene, og hottentotter, og alt mulig annet. Dette Budskapet her i kveld, vil bli oversatt til språk, men jeg sier dette av hele mitt hjerte. Hvordan kunne . . .

Mange mennesker sier: “Hvorfor blir du ikke medlem av en bestemt organisasjon? Hvorfor slår du ikke lag med pinsevevnerne? Hvorfor slår du ikke lag med *denne* gruppen? Hvorfor gir du ikke bare slipp på disse små tingene?”

⁷⁶ Hvordan kan jeg gjøre det? Jeg er nødt til å holde meg til det Budskapet. Når Herrens Engel viste Seg der nede ved elven, i det Lyset der som dere ser; og når Det er stadfestet av regjeringen og alle andre steder, med vitenskap, vitenskapelig undersøkelse, at Det er Sannheten. Og Han fortalte meg at jeg skulle holde meg til dette Ordet. Hvordan kunne jeg da bytte Det ut med en læresetning? Om de mennene er der ute for å gjøre det, la dem gjøre det. Men vi ble kalt til å forkynde Ordet. Ikke gå på kompromiss. Stå på Ordet.

⁷⁷ Så nå ser dere grunnen til at det er en farlig ting å prøve å gå på kompromiss og gjøre noe annet, eller prøve å bli oppblåst i deg selv, og si: “Åh, jeg kunne gjøre *dette* og tjene mer penger. Jeg kan gjøre *dette*, og alle brødrene vil være enige med meg. Jeg kan gå på kompromiss med dette Ordet, og, åh, nittini prosent av forkynnerne deres vil snu helt om: ‘Det er fint. Det er bra.’” Jeg vet det nå. Mange av dem ringer. Hva er det? “Brød og fisker”, når de ser folk blir helbredet, og skjellingene, og Guds kraft og så videre, manifestert. De får deg dit, for å ha møter, og for å få folk inn i . . . menighetene deres og slikt. Men når det kommer til å være enig med Ordet, så trekker de seg unna Det. Skjønner?

Du kan ikke gjøre det. Hold deg til Ordet.

⁷⁸ Nå, dette var en lærepenge for denne unge profeten, at uansett hva han forsøkte å være, så måtte han bli værende i sitt kall. Åh, du! Han lærte der—der, Guds forordning for menneskene.

Guds forordning til menn er: “Bli værende på hans plass.” Guds forordning til kvinner: “Bli værende på deres plass”, også. Du kan ikke ta mannens plass. De prøver å gjøre det, men ikke gjør det. Menn, ikke ta kvinners plass. Ikke kle dere som kvinner. Og kvinner, ikke kle dere som menn. Bibelen sier at det er galt å gjøre det. Bibelen sier: “En kvinne som tar på seg en kledning som tilhører en mann, er skittenhet for Gud, en vederstyggelighet.” Skjønner? Men nå kan du knapt skille den ene fra den andre. Skjønner? Nå, hvordan kan du gjøre annet enn å rope ut imot det? Skjønner? Vel, så, når du gjør det . . .

⁷⁹ Så dere denne rettskjennelsen denne uken her i Indiana? [Forsamlingen sier: “Ja.”—Red.] For en skam! For mindre enn femten år siden, en familie her i Port Fulton . . . Jeg tror noen av familien sitter her i kveld. Her i Port Fulton, sendte de hjem en ung jente fra skolen for å ha hatt på seg shorts på skolen. Og til . . . Denne uken prøver de å saksøke og utvise fra skolen, og de gjorde det, en ung jente som nektet å ha på seg shorts på skolen. Hva er i veien med landet vårt? Jeg trodde dette var et land med frihet. Jeg trodde vi hadde en rettighet, religionsfrihet.

⁸⁰ Denne faren stod fram og sa: “Det er imot vår religiøse overbevisning for våre barn å kle seg i shorts, våre unge jenter, seksten, sytten år gamle, å kle seg i shorts. Det er imot vår religiøse overbevisning.” Og de avviste det, utviste barnet fra skolen.

⁸¹ Jeg har forstått at alle som ikke sier seg enig og kommer inn i . . . til den—den internasjonale overenskomsten i dette fellesskapet som de prøver å danne, for å sette, forene alle menighetene sammen, kirkeforbundet; slik at alle som ikke vil komme inn og forene seg med det, vil de lage en liten provins for. De kommer til å sende dem til Alaska. Dere kan like godt forberede dere på kaldt vær, for det ser ut til at det kommer. Så, hvilken skam!

⁸² Min livslange venn, Jim Poole, sønnen hans står her i kveld. Jeg skulle ønske faren hans bare ville komme og gjøre det sønnen hans gjorde. Og vi snakket i dag på telefonen, og han nevnte en nyhetskommentator, tror jeg, en eller annen. Jeg husker ikke akkurat hvem det var nå. Men sa: “Det pleide å være at—at det amerikanske folk tok et bad en gang i uken og ba hver dag. Og”, sa, “nå tar de et bad hver dag og ber en gang i uken.” Jeg tror jeg heller ville klart meg uten badet. Men viser bare hvordan vi har falt! Hva har skjedd med dette landet?

⁸³ For omtrent fem år siden, var jeg i Ohio, og jeg hadde et møte der oppe i . . . [Noen sier: “Chautauqua.”—Red.] Hva heter det stedet der jeg hadde det der ute, på det? [“Chautauqua.”] Chautauqua. Og jeg hørte på en nyhetssending på hotellet. Og det ble sagt: “Frihetens blomst døde denne ettermiddagen, i en rettssal her i Ohio.”

Amishfolket, de tror ikke på å sende barna sine til disse offentlige skolene. De har sine egne skoler. Og i dette bestemte nabolaget der disse var, hadde de ikke noen videregående skole. Det er loven i Ohio og Indiana, tror jeg, en nasjonal lov, at alle barn må gå på skole til de er seksten år gamle. Og denne mannen hadde et par barn, gutt og jente, som ikke var seksten. Og de nektet å sende dem til de offentlige skolene der de underviser Darwins prinsipper, at: “Mennesket stammer fra én enkelt celle, ble en ape. Alt han er, er bare en oppstaset ape.” Og—og de var ikke enige i det, og de vil ikke la barna sine høre det.

Og derfor ble de innkalt i retten. Og denne lille viktigperen av en dommer sa til den eldre faren og moren, med sin bollesveis, med arbeidsskjorten på seg. Han sa: "Sir, denne staten Ohio har en lov som sier at barnet må gå på skolen til det blir seksten. Og" sa, "du nektet å sende barna dine. Hva har du til svar?"

⁸⁴ Han sa: "Ærverdige sir, jeg respekterer lovene i denne vakre staten som jeg er født i." Han sa: "Men vi kom hit for mange år siden, våre forfedre, på grunn av religionsfrihet. Og det er derfor vi er her, på grunn av religionsfrihet. Vår religion lærer oss at vi ikke tror at vi kommer fra dyr, til å bli mennesker. Det . . . Vi tror at vi ble skapt i Guds bilde. Derfor er det imot vår religiøse overbevisning å sende barna våre til en skole som underviser slikt. Derfor har vi ingen videregående skole her som barna våre kan gå til. Og det er ikke fordi vi ikke respekterer dere. Vi respekterer det dere tror. Men for oss, vi tror ikke på det, og vi vil ikke at det skal bli undervist til våre barn."

Han sa: "Dere vil enten sende barna deres på skolen ellers vil du og din kone tilbringe to år i statsfengselet." Sa: "Hva er din avgjørelse?"

Han sa: "Mor og jeg vil tilbringe de to årene." Og de snudde seg og begynte å gå ut.

Den gamle dommeren må ha følt seg litt fordømt, så han sa: "Husk, sier ikke Bibelen deres: 'Gi keiseren hva keiserens er?'"

Og faren snudde seg rundt, og han sa: "'Og til Gud . . .?'" Hm-hmh. Hm-hmh. Hm-hmh.

Mannen på nyhetene sa: "Vel, da er friheten . . ."

Og dommeren sa: "Jeg dømmer dere til to år."

Han sa: "Da er friheten, frihetens blomst døde i den rettssalen denne ettermiddagen."

⁸⁵ Når alt kommer til alt, så tror Dunkardfolket, eller Amishfolket, rettere sagt, på et hellig liv, uansett hvor spesielle de er. Og det er ikke én registrering, noe sted i De forente stater, at de noen gang har hatt noen ungdomskriminalitet. Ikke én person, ett barn, fra deres religion, var noen gang en ungdomskriminell. La dem være særegne, hva enn de vil, de er oppdratt riktig. Jeg klandrer dem ikke.

⁸⁶ Men hør her. Blomsten døde der, akkurat da. Men etter cirka ti minutter, kom den til live igjen. Aktoren, og alle sammen, skjøv bøkene sine til side og sa: "Da sier vi opp jobben vår, for, hvis du bryter den grunnlovsrettigheten, vil de bryte resten av dem."

⁸⁷ La dere merke til her om dagen da den kloke, gamle metodistbiskopen, hva han sa om det å fremsi den bønningen i—i—i skolen? Det var ikke metodistkirken. Den biskopen var klok nok til å skjønne det. Det var en annen gruppe som ville se hvor langt de kunne komme med å tvinge igjennom en bestemt bønn i—i skolene. Hvis de kunne videreført det, ville de gått videre med

det andre så fort de bare kunne. De forsøker alle innfallsvinkler de kan. Ikke bekymre dere, de vil oppnå det.

⁸⁸ Altså, vi vil ha korset. Vi vil ha Kristus nå mens vi kan. Bli ikke påvirket av mennesker som kanskje kan gi deg mer suppe. Bli ikke påvirket av mennesker som kan gi deg en bedre bil å kjøre med, eller et bedre hjem å bo i, og selge førstefødselsretten din hos Kristus. Ikke gjør det. Pass på hva du gjør. Følg alltid den som er påvirket og backet opp av Gud, slik at du vet at Gud er med dem. Følg ikke feil påvirkning. Ja. Ja vel.

Prøv ikke å ta en annens plass.

⁸⁹ Visjonen i templet, han så på—på en Trone, Gud løftet opp, Gud som var løftet opp.

Vel, dere ser denne kongen, at han hadde vært et forbilde for Jesaja. Og Jesaja så at kongen, så snart han kom ut av sitt kall, vel, da slo Gud ham med spedalskhet. Da tenkte Jesaja: "Hva kan jeg gjøre?" Ussia var død. Han hadde støttet seg tungt på hans arm. Og han tenkte at han var fortapt; hva skulle han gjøre? Selve livet var omtrent borte for ham. Så hva gjorde den unge profeten? Han kom seg ned til templet for å be. Han falt ned ved alteret, og han ropte ut.

⁹⁰ Noen ganger lar Gud selve støttebjelkene bli slått vekk under oss. Noen ganger lar Han sykdom ramme oss. Han lar skuffelser og hjertesorg ramme oss. Noen ganger gjør Han det for å få deg til det punktet der du kan bli påvirket av Evangeliet. Vær klok nok til å gripe Det. Vær ikke uforstandig nok til å gå bort fra Det. Hm-hmh.

⁹¹ Legg merke til. Jesaja visste at han måtte finne noe annet. Så hva gjorde han? Han gikk til templet. Han løftet opp hendene sine, og han ropte ut til Gud. Og han falt inn i en visjon. Og idet han falt inn i visjonen, så han Gud, ikke på en trone her nede, men løftet opp, langt opp. Åh, du! Slepets av Hans kåpe fulgte Ham. Løftet opp inn i Himlene, og han så Serafer som fløy fram og tilbake gjennom templet. Åh, du!

Serafer, det betyr "brennere", betyr ordet Seraf. Det vil si, De som står nærmest Alteret. Faktisk er Serafene De som mottar offeret, og renser tilbederen og deretter presenterer ham for Gud, Serafene gjør det. Nå, disse Serafene var Englevesener. Og De er de aller nærmeste inntil Gud, rett ved Alteret, og De mottar offeret. Det viser Guds rettferdighet, at synd ikke kan komme inn i Hans Nærvær uten at den er blitt sonet for. Skjønner?

⁹² Og disse Serafene, husker dere i de syv menighetstider, hvordan De vokter Evangeliene, En på hver side! Husker dere, at vi førte Dem tilbake til Edens hage, hvor de stod med et flammende Sverd? De vokter Alteret.

⁹³ Og Jesaja, den store profeten, da han kom inn i Ånden, så han først Gud sitte langt oppe i Himlene, over enhver jordisk konge.

Sa: “Jeg så Kongen, Herren, sitte høyt og oppløftet.” Da så han den virkelige Kongen. “Og slepet av Hans kåpe fulgte Ham.”

⁹⁴ Og han så Serafer fly gjennom bygningen. De hadde vinger over Sitt ansikt, vinger over Sine føtter, og De fløy med to vinger. Og De ropte: “Hellig, hellig, hellig, Herren Gud Allmechtig. Hellig, hellig, hellig, Herren Gud Allmechtig.” For en—for en musikk! For en rytme!

Du sier: “De må ha sagt det veldig forsiktig: ‘Hellig, hellig, hellig, Herren Gud Allmechtig.’”

⁹⁵ Jesaja sa: “Da De talte, ristet bygningens pilarer av Røsten deres.”

⁹⁶ Nå, de sa ikke bare: “Hellig, hellig, hellig.”

Åh, hvilken Røst! Og sa: “Og pilarene beveget seg og ristet ved Deres Røst.” De ropte. Disse Englevesenene som stod ved siden av Gud, ropte: “Hellig, hellig, hellig er Herren Gud Allmechtig.” Hvilken visjon! Wow! Åh, du!

⁹⁷ Legg igjen merke til. Jesaja, som hadde lent seg til Ussias arm, og så ham dø under Guds dom; og deretter så disse hellige Vesenene som stod nærmest Gud, Serafene som ropte: “Hellig, hellig, hellig, Herren Gud Allmechtig.” Og De hellige Englene dekket Sitt ansikt. Hellige Engler dekket hellige ansikter, i nærværet av en hellig Gud. Hvem er da vi?

⁹⁸ Nå, åh, dere metodister, og baptister og presbyterianere, og pinsevenner, hvem er vi?

Når hellige Engler skjuler Sine hellige ansikter under vingene, for å stå i Guds Nærvær; når Engler, et Vesen som faktisk er hevet over Engler. Englene står ikke der; bare Serafene. De er hevet over Engler. Og Gud er så hellig at De dekker Sitt ansikt i den hellige Guds Nærvær. Og det eneste de kunne si var: “Hellig, hellig, hellig er Herren Gud Allmechtig.” Puh! Et spesielt dekke for Dem, for å stå i Guds Nærvær.

Hva slags dekke trenger vi? De måtte være tildekket.

⁹⁹ Jeg ønsker å si dette akkurat nå. Jesu Kristi Blod er fullt ut tilstrekkelig. Skjønner? Kristus døde ikke for Serafene. Nei, nei. Men De var skapte Vesener. Han døde ikke for Engler. Han døde for syndere. Hm—hmh. Han døde ikke for hellige mennesker. Han døde for ugudelige. Og så lenge du tror du er hellig, har Han aldri vært til gagn for deg. Men når du innser at du er ingenting, da døde Han—døde Han for deg. Skjønner? Når du innser at du er ingenting, da er Han . . . Du var den ene Han døde for. Hmh! Gud er helt og holdent hellig. Det er ingenting ved Ham uten hellighet, det er alt, renhet.

¹⁰⁰ Nå, la oss merke oss disse vingene et lite øyeblikk. Vi finner ut at to vinger dekket Han ansiktet med. Du store, tenk på det! Selv hellige Engler dekket Sine hellige ansikter i Nærværet av en hellig Gud. Og det eneste De kunne si var: “Hellig, hellig,

hellig er Herren Gud Allmektig. Hellig, hellig, hellig, Herren Gud Allmektig.”

Og vi er blitt fortalt at De ropte dag og natt. Det er det første trinnet fra Gud, som kommer ned. Dag og natt, uten opphold! Og du synes at vi lager en masse støy. Hva synes du om millioner av Disse omkring Tronen? Med en Røst som rystet tempelpilarene, da bare Én av Dem ropte: “Hellig, hellig, hellig”, vet dere, Hans Røst rystet templet. Når millioner av Dem roper rundt Guds Trone: “Hellig, hellig, hellig, Herren Gud Allmektig. Hellig, hellig, hellig, Herren Gud Allmektig!”

Med vinger over Sine ansikter, vinger over Sine føtter, var vinger; ærbødighet, respekt. Åh, du!

¹⁰¹ Nå er det ingen ærbødighet eller respekt for noe som helst snakk om hellighet. Snakker du om hellighet, blir du kalt en holy-roller. Hm-hmh. Det finnes ingen ærbødighet, ingen respekt for verken Gud, Hans folk, eller Hans Ord. Nå, hvor vil denne flokken ende opp?

¹⁰² [Broder Ben Bryant sier: “Alaska.”—Red.] Jeg tror du har rett, Ben. [Forsamlingen ler.] Du traff spikeren på hodet den gangen, gutten min. [“Takk.”]

Ja, det er ganske sant. Hvor vil denne uærbødige gruppen ende opp da? Hvor vil denne respektløse flokken ende opp, det vil si, de som ikke har noen respekt, i det hele tatt, for Gud?

¹⁰³ Dere vet, før i tiden, hvis en kvinne eller en mann sa at de var en kristen, så respekterte folk det. Men i dag, vil de bare se hvor mye narr de kan gjøre av det. Skjønner? Skjønner? Respektløs gruppe! Du store!

Hvorfor? Vet dere hva? Dette er grunnen. De er ikke klar over at Det er Sannheten. De er ikke bevisste på Gud. De husker ikke at Bibelen sier at: “Guds Engler har slått leir rundt omkring de som frykter Ham.” De kommer ikke bare og besøker dem. De, De slår opp Teltene sine. Amen. “Guds Engler har slått leir rundt omkring de som frykter Hans Navn”, bor der dag og natt.

Den gamle, fargede broderen sang den sangen: *Englene holder vakt over meg*. Sa: “Hele dagen, hele natten, holder Engler vakt over meg.” Det er riktig. “Hele dagen og hele natten, holder Engler vakt over meg.”

¹⁰⁴ Jesus sa, om: “Disse små”, sa, “pass på at dere ikke krenker en av dem, for deres Engler ser alltid Min Fars ansikt som er i Himmelen.” Skjønner? De har alltid slått leir rundt omkring, og vokter dem.

¹⁰⁵ Og de tror ikke engang på det, ugudelige mennesker. Vi skal ta for oss: “Hva gudsfrykt og ugudelighet er”, i morgen, om Herren vil. Legg nå merke til, at de ikke engang tror på det. De har mistet all anstendighet, all respekt, all ærbødighet, og likevel

går de på møte. Den mest respektløse gruppen som finnes, er de som går på møte. Det er riktig.

¹⁰⁶ En gammel spritsmugler eller hjemmebrenner som kommer nedover gaten, som går omkring, og halvfull, snakker du til ham om Herren, vil han stanse og snakke med deg.

Noen av de mosegrodde, såkalte troende, kirkemedlemmer, vil le deg rett i ansiktet, fordi du ikke tilhører denominasjonen deres. Det er riktig. Ja visst. De er respektløse. De tror at du må tilhøre deres lille klikk ellers lever du ikke engang på deres side av veien. Skjønner? Det er sannheten. Respektløse!

¹⁰⁷ Vel, disse Englene, når De var i Guds Nærvær, var De . . .

Tror at David sa. Husk, vi hadde her for noen kvelder siden, da jeg talte over noe. Og han sa, David sa: “Jeg setter alltid Herren fremfor meg, for at jeg ikke skal rokkes. Dessuten”, sa han, “da, når jeg gjør det, skal mitt kjød hvile med håp.” Ja, sir. “Fordi jeg vet at . . . Han vil ikke forlate min sjel i dødsriket, heller ikke vil Han la Sin Hellige se forråtnelse. For Herren er alltid fremfor meg.”

¹⁰⁸ Hvor enn du går, sett Gud. Hvis en mann blir sint og forbanner deg, sett Gud mellom deg og ham. Hvis en kar kaller deg en holy-roller, sett Gud mellom deg og ham. Hvis kona blir sint på deg, sett Gud. Hvis mannen blir sint, sett Gud. Hvis barna irriterer deg, sett Gud. Skjønner? Hva enn du gjør, sett Gud. Hvis pappa og mamma gir deg en liten dask og irretsetter deg, sett Gud, husk hva Gud sa om det. “Lær et barn den vei det skal gå.” Skjønner? Husk alltid, sett Gud. Sett Gud fremfor deg, og du vil ha ærbødighet for Gud og respekt for Ham. Det er riktig.

¹⁰⁹ Følg nå med. Med to vinger dekket Han Sitt ansikt. Og med to vinger . . . Det betydde ærbødighet, ærbødighet innfor Gud, bøyde Seg, dekket Sitt ansikt.

Nå, vi—vi har ikke noen vinger å dekke ansiktet vårt med. Vi bøyer vårt hode ved Hans føtter; bøyer våre hoder og ber i ærbødighet, respekt. Ja, sir. Vær klar over Det.

Og med to vinger, dekket Han føttene Sine. Føttene Sine, dekket føttene Sine, representerte ydmykhet og respekt.

¹¹⁰ Slik som Moses, Moses i—i respekt for Gud, som fortalte ham at han var på hellig grunn, tok han av seg skoene sine. Skjønner? Han gjorde noe med føttene sine.

Paulus, i respekt for Gud, ærbødighet, da Herrens Engel kom foran ham, Ildstøtten, falt han til bakken, på sitt ansikt. Respekt!

Døperen Johannes, han hadde slik respekt da han så Jesus komme, at han sa: “Jeg er ikke engang verdig til å røre Hans føtter.” Skjønner? Føttene viser respekt. Skjønner?

¹¹¹ Åh, vær våkne! Her er bare én ting å være klar over, din litenhet. Hvis du ønsker å komme noe sted med Gud, gjør deg selv virkelig liten.

Ikke gjør deg selv stor som Ussia. Han gikk inn dit, og han sa: “Jeg vil gjøre dette uansett. Enten jeg . . . Du har ikke noe med å fortelle meg.” Skjønner?

Han skulle ha gjort seg selv ydmyk. “Ja, Kristi tjenere, unnskyld meg.” Da ville han aldri blitt spedalsk. Nei. “Jeg vet at det er deres jobb. Gud kalte dere. Det er deres tjeneste. Fortsett dere å gjøre det, herrer. Jeg er veldig lei meg.” Trukket seg tilbake, da ville det ha stått noe annet i denne Boken.

Men da han ble irettesatt, ble han sint.

¹¹² Irettesetter du folk for noe, eller forteller dem om deres gale handlinger, forlater de menigheten. De vil ikke . . . Gå til noen, fortell kvinner at de ikke skulle ha kort hår. “Vel, jeg vil gå et sted hvor de kan ha det.”

¹¹³ En dame gikk her for en tid tilbake . . . Jeg sendte min kone ned. Vi var i et møte. Hun hadde ikke tid til å vaske håret sitt. Og hun . . . Jeg sa at hun skulle gå ned til en av disse skjønnetssalongene og få vasket håret sitt. Hun gikk bort dit, og den damen visste ikke engang hvordan hun skulle sette opp håret hennes. Hun snurret det rundt oppå hodet hennes. Kom bort, sa: “Jeg har aldri vasket noen med langt hår.” Så, de visste ikke noe om det. Jeg vet ikke. Åh, du verden! Skjønner?

¹¹⁴ De vet ikke hva det dreier seg om. Hvorfor? Det er fordi de har sittet under en svak talerstol, riktig, helt riktig, en svak talerstol som ikke vil fortelle Sannheten. De går på kompromiss med Det. Skjønner? Bedre, det ville ha vært bedre hvis du hører Det. Og snakker du til en av dem, vil de reise seg, og fare opp i sinne og si: “Jeg vil aldri høre på den holy-rolleren igjen.” Skjønner? Sett i gang, Ussia. Det er riktig.

¹¹⁵ Spedalskhet, ja, jeg ville heller ha spedalskhet når som helst, enn den slags spedalskhet. Det er spedalskhet på sjelen. Skjønner? Når du reiser deg og går ut, har du der og da igjen fått spedalskhet, synd, som er verre enn spedalskhet. Det er en spedalskhet på sjelen.

¹¹⁶ Ussia gikk etter alt å dømme: “Til hvile hos sine fedre”, sier Bibelen. Det vil si, at han ble frelst, for han gjorde bare noe som var galt. Men når du gjør det og vet bedre, da bryter det ut spedalskhet på sjelen. Og da er det helt umulig å slippe inn en spedalsk sjel. Dere vet det.

Så, derfor, gjør deg selv liten. Ydmyk deg selv innfor Gud. Vær klar over det. Ikke bli oppblåst og far opp i sinne. Gransk Skriftene og se om det er riktig.

¹¹⁷ Jeg sa til noen, for ikke lenge siden. De sa: “Broder Branham, jeg har forstått at du er ‘Jesus Only.’”

Jeg sa: “Du har forstått feil.” Skjønner? Jeg sa: “Jeg er ikke Jesus Only.”

Sa: “Vel, du døper i Jesu Navn.”

118 Jeg sa: “Det gjør meg ikke til Jesus Only.” Jeg sa: “Jesus Only-læren er at de døper ‘til gjenfødelse’. Jeg tror ikke på det.”

Jeg tror ikke, at så snart du blir døpt i Jesu Navn, at du tilgis—tilgis din sjel, din synd. Jeg tror Peter sa: “Omvend dere, først”, snu deg rundt. Du bommet på målet. Gå tilbake. Omvend deg, og vis deretter verden at du har blitt det, ved å bli døpt. Jeg tror re- . . . at . . .

Jeg tror ikke at å bli født på ny er dåpen i Den Hellige Ånd. Det er ikke dåpen i Den Hellige Ånd. Det er å bli gjenfødt, på ny. Vi er gjenfødt ved Blodet. Blodcellen kommer fra . . . Jeg mener, livscellen kommer fra Blodet. Du er døpt i Den Hellige Ånd, inn i Legemet. Men du er født av Blodet. Ja visst. Du er født ved din fars blod. Jeg er gjenfødt ved min Fars Blod, og ved din, vår Far, Kristus. Ja, sir.

119 Men, ser dere, vi tror ikke på de greiene. Fordi vi døper i Jesu Kristi Navn, gjør oss ikke til Jesus Only, ikke i det hele tatt. Nei, sir.

120 Ja, sir. Moses ydmyket seg selv i Nærværet da han hørte Guds Røst komme frem på den måten. Sa: “Ta av deg skoene.” Og Moses bøyd seg rett ned og fikk av seg skoene i en fart. Skjønner? Det er riktig.

121 Paulus, da Lyset slo ham til bakken. Han sa: “Saulus, Saulus, hvorfor forfølger du Meg?”

Sa: “Herre, Hvem er Du?” Rett ned til bakken. “Hvem er Det?”

Sa: “Jeg er Jesus.” Ildstøtten: “Jeg er Jesus. Blir hardt for deg å stampe mot broddene.”

Sa: “Herre, hva skal jeg gjøre?” Han var klar.

122 Døperen Johannes så Ham komme. En av de største mennene! Jesus sa det aldri hadde vært en mann, født av en kvinne, så stor som Johannes. Og da Johannes så Ham, var han klar over at han var så liten. Han sa: “Jeg er ikke verdig til å ta av Ham skoene.” Amen.

123 Legg alltid merke til at en stor mann ydmyker seg selv. Veien opp er ned, alltid. Gjør deg selv liten, og Gud vil føre deg opp. “Den som opphøyer seg selv, skal bli fornedret, men den som ydmyker seg selv, skal bli opphøyet.” Åh, du! Jeg liker det.

124 Gjør deg selv liten. Vær alltid liten. Vær ikke den høye herren. Vær den lille mannen. Skjønner? Gud er den eneste Ene, iblant oss, som er stor, uansett. Det er riktig.

125 Dere sier alltid: “Det er en hellig menighet. Det hellige folket.” Åh, nei. Det er den hellige Gud, det er riktig, og en vanhellig menighet og vanhellige mennesker. Riktig. Finnes ikke noe slikt som en hellig menighet; det er en hellig Gud i menigheten. Ikke et hellig folk; det er Den Hellige Ånd i folket.

Da snakker du ikke om folket; de snakker om Den Hellige Ånd som er i folket.

Amen. Ja, sir. Det er det riktige ordet. Amen. Den traff spikeren på hodet. Jeg kjente det. Ja, sir. Han likte det. Jeg vet det. Glory. Ja, sir. Ja vel.

¹²⁶ Gjør deg selv liten. Han dekket Sitt ansikt med to, ærbødighet. Han ydmyket Seg Selv, ved å dekke Sine føtter.

Nå, for det tredje, med to fløy Han. Han satte seg i bevegelse med to av dem. Han var ærbødig innfor Gud. Han var ydmyk innfor Gud. Ikke bare det, Han satt ikke bare der, men Han satte Seg i bevegelse. Snakk om en Menighet! Amen. Satte Seg i bevegelse! Hva enn Han hadde, det var Han klar for å gå med. Ja, sir. Det eneste Han kunne si var: "Hellig, hellig, hellig er Herren Gud Allmektig", men Han satte Seg i bevegelse med det. Det er riktig. Han gikk til handling.

Det er hva Menigheten trenger i kveld, er først, være ærbødig; deretter, være ydmyk; deretter å gå til handling. Ja, sir.

¹²⁷ Han viste profeten, da Han viste profeten hvordan Han representerte Sine tjenere, hvordan Han ville gjøre det. Hva gjorde denne Karen, denne Engelen? Denne profeten så Hans Røst rystet pilarene i templet da De ropte: "Hellig, hellig, hellig, Herren Gud Allmektig!" Og bygningen ristet. Og De ropte igjen: "Hellig, hellig, hellig, Herren Gud Allmektig!" Og bygningen ristet.

¹²⁸ Jesaja sa: "Ve meg!" En profet, en stadfestet profet, født en profet, hovedprofeten i Bibelen, og han sa: "Ve meg, for mine øyne har sett Guds herlighet." Se på profeten ydmyke seg selv. En profet, mannen som Guds Ord kom til, men da han så en visjon i handling, sa han: "Ve meg, for jeg står så nær at jeg ser Herrens Nærvær."

¹²⁹ Vårt moderne amerikanske folk kan se det skje, og gå sin vei og le av det. Ja. Det er riktig. Da han så en visjon ble manifestert, en manifestert visjon. O Gud, ha barmhjertighet med denne syndige verden!

¹³⁰ En manifestert visjon! Han ropte ut: "Ve meg, for jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor iblant et folk med urene lepper. Jeg er helt fortapt. Det er ikke noe godt ved meg."

¹³¹ Vel, du sier: "Ære være Gud, jeg tilhører presbyterianerne, metodistene, baptistene, pinsevennene! Jeg trenger ikke sitte og høre på sånt." Hvilken forskjell det er! Hvilken forskjell!

¹³² Husk, denne profeten, kalt fra sin fødsel, stadfestet, forutbestemt til sin tjeneste, og søkte Sannheten, og han hadde vært sammen med kongen. Han hadde sett Guds gjerninger bli manifestert. Men da det kom en åpen visjon, i stedet for å opphøye seg, sa han: "Ve meg! Jeg er helt fortapt. Jeg er ille ute nå, for mine øyne har sett Guds herlighet."

133 Og vi kan se Guds herlighet, og vi går rundt, sier: “En flokk med holy-rollers, folk som er gale.” Ikke rart vi ikke kommer noe sted.

134 Husk at jeg fortalte dere, at når jeg kommer ned hit, vil jeg si noe som kan hjelpe folk. Skjønner? Ja. Vi må ha ærbødighet for det. Vi må bare gi det hver minste bit av respekt som vi kan, når vi ser en åpen visjon fra Gud taler ut, og vet at det er Sannheten.

135 “Ve meg”, sa Jesaja. “Jeg er i en bygning her i kveld”, eller i dag, eller når enn det var, “og jeg ser Guds herlighet. Jeg ser en Engel tale, og jeg ser noe bevege seg. Og jeg ser opp dit, og jeg ser Gud manifestert rett her. Ve meg, for jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor midt iblant et urent folk.”

136 Se hva som skjedde. Åh, hva gjorde Han? Han viste Jesaja, profeten, at mennesker skal være hederlige, skal være ærbødige i Hans Nærvær, ærbødige og ydmyke, og så gå til handling. Det er riktig. Gå til handling.

137 Slik som kvinnen ved brønnen, da hun så noe skje, broder, hadde hun to vinger. Hun kom seg av sted, med dem, ganske raskt. Hun kom ut dit, Jakobs brønn, for å hente noe av det forurensede vannet som de kranglet om. Men da hun fikk en slurk av Livets Kilde, gikk hun til handling ganske raskt.

Hun sa ikke: “Sir, vær så snill og fortell meg hvor Du fikk Din utdanning? Hvor fikk Du dette fra? Hvordan lærte Du det?” Eller: “Hvordan visste Du at jeg hadde hatt fem menn? Hvordan visste Du hva som var galt med meg? Hvordan visste Du at jeg var en kvinne fra Samaria? Hvordan visste Du disse tingene?”

Hun stilte ikke spørsmål. Hun sa: “Sir, jeg ser at Du er en Profet. Vi vet at når Messias kommer, vil Han fortelle oss disse tingene.” Åh, du! Hun gjenkjente det ved Skriften, og hun sa: “Jeg vet, at når Messias kommer, vil Han fortelle oss disse tingene.” Hmh!

Han sa: “Jeg er Han.”

138 Hun gikk til handling. Rett ned til byen gikk hun, så fort hun bare kunne. Sa: “Kom, se en Mann som har fortalt meg de tingene jeg har gjort. Er ikke dette selveste Messias?” Da hun så Sannheten, prøvde hun ikke å ta ballen, men hun ga Det sannelig en hel del—en hel del, en hel masse respekt. Og hun ga Det sannelig en hel del støtte. For hun gikk ned til byen, og sa: “Kom, se. Hvis dere ikke tror det, kom og gå med meg.”

139 Glory! Jeg føler meg som en holy-roller i kveld. Ja, sir. Du store! Hvis det er slik man føler seg når man er en holy-roller, så la meg være en. Ja, sir.

Jeg vet Han har rett. Jeg vet Han er her. Jeg kjenner den samme Messias. Jeg kjenner den samme Gud. Den samme Kristus er rett her i denne lille, gamle, varme bygningen i kveld. Jeg kan bevise det for dere. Amen.

140 Se på Herrens Engel som står der i hjørnet, rett over en mann som sitter *her* borte. Hans navn er . . . Han er en pastor. Herr Witt. Han er oppe fra Virginia. Riktig. Lider av et nervøst sammenbrudd. Dersom du tror av hele ditt hjerte, kan du gå hjem og bli gjort frisk. Tror du det, sir? Ja vel. Gå hjem, bli frisk. Ditt nervøse sammenbrudd er over.

141 Rett der, sitter rett der, hans navn er Morriah. Han kommer fra Illinois. Han har endetarmsproblemer. Hvis du vil tro det, sir! Tror du det? Jeg er en fremmed for deg. Hvis du tror det, vil det forlate deg. [Broder Morriah sier: “Jeg tror det.”—Red.] Halleluja!

Da det Glødende kullstykket hadde rørt profeten,
Gjort ham så ren som rent kan bli;
Da Guds Røst sa: “Hvem vil gå for oss?”
Da svarte han: “Her er jeg. Send meg.”

142 Uansett hva forfølgelsen blir, uansett hva korset blir: “Send meg, Herre. Her er jeg.” Uansett hvor mange som avviser deg, hvor mange *dette, det* eller *hint*: “Send meg.”

143 Han er den samme Messias. Han er rett her nå. Jeg ser Ham igjen. Amen.

144 Hva er det? Den kvinnen gikk til handling. Hun tok vingene og begynte å fly. Hun gikk til handling straks.

145 Da apostelen Peter, da han tok Gud på Hans Ord, en dag ute på havet. Han hadde fisket hele natten og hadde ikke fanget noe. Og Jesus kom til ham. Han sa: “Kast garnet ditt ut på den andre siden av båten.”

146 Han sa: “Herre, jeg er en fisker. Jeg vet når de biter og når de ikke gjør det. Jeg vet hvor de er og hvor de ikke er. Men jeg fisket hele natten og har ikke engang fanget en ørekyt. Vel, hvis Du sier: ‘Kast over *der*’, så vet jeg at det ikke er noe fisk der. Men på Ditt Ord, Herre, skal jeg kaste ut garnet.” Hva gjorde han? Han gikk til handling. Amen.

147 Her er et basseng fullt av vann. Hvis du aldri har blitt døpt i Jesu Navn, er det på tide å gå til handling. Hvis du bare er et kirkemedlem, og ikke kjenner Gud ved dåpen i Den Hellige Ånd, er det på tide å gå til handling. Riktig. Dekk ditt ansikt i ærbødighet. Dekk dine føtter i ydmykhet, og bøy dine knær. Og gå til handling. Hvis du ikke kjenner Gud, gå til handling.

148 Da den blinde mannen, som ikke kunne se, da Jesus talte til ham, og spyttet på litt leire og la det på øynene hans, og fikk ham helbredet—helbredet. Da Han gjorde det, gikk han til handling. Han spredte ryktet om Ham. Han prøvde ikke å ta ballen. Men, broder, han spredte ryktet om Ham utover alle områdene der omkring. Hva gjorde han? Han gikk til handling. En gang ble en blind mann helbredet.

Sa: “Den Mannen er en synder. Du kjenner Ham ikke engang.”

149 Han sa: “Om Han er en synder eller ikke, vet jeg ikke. Men denne ene tingen vet jeg, jeg som en gang var blind, jeg kan nå se.” Hva gjorde han? Han gikk til handling.

150 Det er hva menigheten trenger: gå til handling. Vi har for mye formalisme. Vi har for mye verdslig verdighet. Vi trenger å gå til handling. Amen.

Han spredte rykte om Ham utover, overalt.

151 Menneskene på Pinsedagen, de visste ikke særlig mye. De kunne ikke skrive sitt eget navn, noen av dem. De var redde og kom seg opp på den øvre sal. Men, en dag, hva gjorde de? De gikk opp dit i lydighet til Hans Ord. De tok Hans Ord.

Åh, hvis menneskene i dag bare ville ta Hans Ord, da vil de gå til handling.

152 “Bli i byen Jerusalem”, Lukas 24,49. “Dere skal få Den Hellige Ånd etter dette, løftet, etter at Den Hellige Ånd har kommet over dere, da skal dere være vitner om Meg”, Apostlenes gjerninger 1,8. Lukas 24,49 sa: “Se, Jeg sender Faderens løfte over dere, men vent oppe i byen Jerusalem inntil dere blir ikledd kraft fra det Høye.”

Hvor lenge? En time, to timer, ti dager, fire måneder, seks måneder? Spilte ingen rolle. “Inntil.” Hvor lenge er det? Bare inntil. Når du ber Gud om noe, vent rett der, inntil. Amen. Puh! Jeg—jeg føler meg bra. Vent inntil. Inntil hva? Inntil det skjer. Gjør krav på det. Tro det. Hold fast ved det. Gå til handling. Vitne om det. Glory! Ja. Vitne. Vær ikke redd. Gå til handling.

153 De var på den øvre sal. Hva? Lovet og priste Gud. For hva? Løftet. De visste at det måtte komme. Slik er det. Gå til handling. Begynn å prise Gud inntil løftet er oppfylt. Du har fått løftet.

154 Hvis du tror at Gud helbreder, vær i bevegelse. Hvis du tror at Han vil kalle deg ut nå, og du holder fast ved Ham, hold deg i bevegelse. Amen. Vær i bevegelse. Du har to vinger, så bruk dem. Vær i bevegelse. Sving dem frem og tilbake: “Herre, jeg tror. Herre, jeg tror.” Du kan ikke bare rope: “Hellig, hellig, hellig”, du må si: “Herre, jeg tror.” Vær i bevegelse. Amen.

155 De var i bevegelse inntil “det kom en lyd fra Himmelen som en fremfarende, mektig vind”, da kom de virkelig i bevegelse. Da gikk de til handling. Hm-hmh.

156 Broder, søster, det vi har sett skje i disse siste dager burde sette oss i bevegelse. Amen. Vi skulle gå til handling. Det er helt riktig.

Vi sitter omkring som om det var noe . . . Og, vel, folk sitter omkring, pinsevenner. Herren utretter noe. De sier: “Hmh! Det

er ganske bra.” Åh, du! Ser ikke særlig mye ut som en Seraf som lever nær Gud. Hm-hmh. Det er riktig.

¹⁵⁷ En budbærer, som til og med er nærmere Gud, du blir Hans barn, på den andre siden av messingalteret. Serafene er ved messingalteret. Men du, som en sønn eller datter, går rett inn i Guds Nærvær. Du trenger ikke gå gjennom noen prest og alle disse tingene. Han er din Prest. Skjønner? Rett der i Hans Nærvær, som sønner og døtre. Broder, jeg tror vi har mer enn to vinger. Amen. Vi har Den Hellige Ånd. Det er riktig.

¹⁵⁸ Men vi burde gå til handling med ærbødighet og ydmykhet. Ikke i handling ved å prøve å dytte noe på noen, men med en slik ærbødighet og ydmykhet, at vi kunne gå til handling, si: “Ve oss! Vi har sett den Allmektiges Nærvær. Vi har sett visjoner skje, nøyaktig det Han sa: ‘De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også. Mer enn dette skal dere gjøre, for Jeg går til Min Far.’”

¹⁵⁹ Vi har sett mer skje enn det noen gang ble skrevet om. Og, ja, vi har sett mer finne sted i ett møte, med disse tingene, enn det som er skrevet om i Bibelen. Ja visst. Mer i ett møte enn det ble skrevet om i trettitre og et halvt år av Hans Liv. Det er riktig. Tenk på det. Vi har sett det med våre øyne. Vi har sett det skje. Vi har sett det forutsagt, finne sted, fulgt med på det. Lamme, blinde, halte, invalide! Ting som er forutsagt, som skjer nøyaktig på en prikk, har aldri slått feil. Broder, det burde få oss i aksjon med ydmykhet og ærbødighet.

¹⁶⁰ Helt tilbake fra Bibelens tider, da Ildstøtten svedde over Israel, og Den ble gjort kjød og tok bolig iblant oss. “Jeg kommer fra Gud og vender tilbake til Gud.”

Paulus så Den og falt på sitt ansikt. En stor lærer som Paulus, opplært under Gamaliel, rullet seg i støvet og ropte: “Herre, Herre, Hvem er Du? Jeg er klar for å gå.” En stor mann, var han, en lærd, og han ydmyket seg fordi han så Ildstøtten.

¹⁶¹ Ikke bare ser vi Den bevege seg iblant oss med våre øyne, men vi har Det til og med vitenskapelig. Det burde sette oss i aksjon. Vi ser Den gjøre de samme tingene Den gjorde der tilbake. Den gjør det fremdeles i dag, Faderens løfte. Du og du! Hva er det? Den kom for å stadfeste Ordet, for å bevise at Ordet er slik. Det burde sette Menigheten i aksjon. Synes ikke dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

¹⁶² Med to dekket Han Sitt ansikt i ærbødighet. To dekket Han Sine føtter i ydmykhet. Og med to gikk Han til handling. Av sted dro Han, satte det i aksjon.

¹⁶³ Nå burde vi være i aksjon, i respekt for Ordet. Vi burde fortelle mennesker.

¹⁶⁴ Tegn på Hans Komme viser seg overalt, vi ser det utlagt i Ordet. Vi hører Den Hellige Ånd komme, fortelle oss bestemte ting som er i ferd med å skje.

¹⁶⁵ Ikke mer enn tjue år siden, rett fra denne samme bygningen, fortalte Den om at president Kennedy ville tre inn. Den fortalte nøyaktig hva som ville finne sted, at kvinnene og så videre, ville stemme inn denne karen, og nøyaktig hva han ville være. Og vi visste det hele tiden og fortalte helt nøyaktig hva som ville skje. Og her er det i dag. Og her er den forestående konferansen, kirkeforbundet, og alle kommer sammen. Ja, det burde sette oss i bevegelse! Det er riktig. Hm-hmh.

¹⁶⁶ Ord for ord som Han talte har gått i oppfyllelse rett foran oss. Det burde sette oss i bevegelse.

¹⁶⁷ Slik som profeten, har vi sett utfallet, eller frafallets begynnelse; fornektelsen, opphøyelser av denominasjonene, mister sine posisjoner.

¹⁶⁸ Slik som Jesaja stod der, han var en—en denominell mann, til å begynne med. Han lente seg til kongen fordi han var en god mann, men han så hva selvopphøyelse gjorde med ham. Det tok ham bort, for alltid.

Og vi har sett hva selvopphøyelse av denominasjoner har gjort med menigheten. Det har ført den såkalte denominelle menighet ut av ringen for alltid. Fortell meg når én noen gang reiste seg opp etter at den falt. Hvor er den? Se tilbake gjennom historien og se på enhver menighet som noen gang falt. Så snart den organiserte seg, falt den, og den kom aldri tilbake igjen.

¹⁶⁹ Ussia vendte aldri tilbake til templet igjen. Han var en spedalsk, resten av sitt liv; og ble begravet, som en spedalsk. Ja, sir. Vel, profeten så hva det førte til. Han så det, hva den opphøyelsen førte til.

“Hva? Vi, vi er, nesten hver eneste . . . Ingen kan komme inn i våre denominasjoner uten at han tar en—en test hos psykiaterne, for å se om hans IQ er rett, eller ikke. Han må ha en D.D.D., Ph.D. før han i det hele tatt kan komme og tale til oss. Styrene våre vil ikke ta ham inn, hvis han ikke har det.” Åh, du slette tid. “De fineste—fineste menneskene i landet kommer. Se på bilene som står rundt stedene våre. Det er Cadillacer og Rickenbackere og så videre.”

¹⁷⁰ Vi har sett det dø. Vi ser at det er dødt. Og alt sammen har blitt fullt av pleietrengende sår som er lagt til, sår i forråtnelse, rettere sagt, som Bibelen kaller det. Det er bare sår overalt. Det stinker. Det er riktig. Åndelig talt, sier jeg det. Skjønner? Hm-hmh.

¹⁷¹ Vi har sett at de mister taket og grepet på Guds Ord og opphører læresetninger. Hva så vi at det gjorde? Slått av spedalskhet, vantro. Hmh. Du store, åh, du store!

Slik som Ussia, forsøkte å ta plassen til Hans salvede, en salvet tjeneste, etter at han hadde blitt slått ut, og han ble klar over at han hadde mislyktes i det.

Og vi har sett disse menighetene forsøke å ta plassen til den salvede tjenesten til å forkynne Guds Ord, og skaper forvirring med Det. De vet ikke hva de skal gjøre. Utlegger Ordet for dem, de vet ikke hva de skal gjøre. Det er bare: "Vi tror Det var for en annen tid." Hva er det? De er forvirret. Hvordan kan du inneha tjenesten til Guds salvede og fornekte Hans salvede Ord, som er Ham Selv i Ordform? Hvordan kan du fornekte at Ordet er rett, og så fremdeles si at du er salvet med Ånden?

¹⁷² Det eneste som vil manifestere Guds Ord, er Den Hellige Ånd Selv. "Når Han, Den Hellige Ånd kommer, vil Han ta av det som er Mitt og vise det til dere." Riktig.

Hvordan kan du ta plassen til en salvet tjeneste og tilhøre en læresetning eller denominasjon? De er døde. Det du må gjøre er å falle ned og rope ut: "Herre Gud, jeg er en mann med urene lepper." Ja, sir.

¹⁷³ Denominasjonene forsøker å ta plassen til en hellig Menighet. "Vi tror på Gud Fader, den Allmektige, himmelens og jordens Skaper, og Jesus Kristus, Hans Sønn. Vi tror på Den hellige romersk-katolske kirke og alle disse ulike tingene. Vi tror på de helliges samfunn."

¹⁷⁴ Jeg tror på samfunn med Kristus. Ja, sir. Jeg tror at de hellige er i Herligheten. Ja visst. Men jeg tror vi har én Mellommann mellom Gud og mennesker. Ja, sir. Rote i de greiene? Bibelen motsier det her.

De sier: "Vel, det er Bibelen."

Det er Gud. "Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød, og tok bolig iblant oss." Nå er Ordet i vårt kjød og manifesterer Seg Selv, salvet av Den Hellige Ånd. På tide å gå til handling! Det er riktig.

¹⁷⁵ Virkningene av visjonen på profeten, åh, du, fikk ham til å bekjenne at han var en synder. Salvet profet, han sa: "Jeg er en mann med urene lepper. Jeg har feil. Jeg har gjort feil. Jeg er uren selv." Han var en synder. Han bekjente sin synd. Ja, sir. Fikk en Guds profet til å bekjenne at han var en synder, det var det visjonen førte til.

En med D.D.D., Ph.D. vil le av Det, er antatt å skulle være et eller annet prestevelde i en eller annen kirke.

¹⁷⁶ Hørte dere hva kardinalen sa på nyhetene i dag? Han sa: "Det er noen som lærer at Herrens gjenkomst er for hånden." Sier: "Selvsagt må vi bli kvitt den gruppen. Vi vil ha en—en forenet verdensreligion." Helt riktig.

¹⁷⁷ Dere folk, ikke fall i søvn nå. Det er nærmere enn dere tror. Denne karen er ganske lik han som "ikke kjenner Josef", vet dere. Og vær på vakt, kommer inn så listig som bare det. De fikk fotfeste rett her, det siste stedet der: "De vil danne et bilde til det", ved å ta kirkeforbundet og få det til å tale akkurat det samme som dyret gjorde, og gi det makt til å forfølge alle de

gudfryktige menneskene, og vil forandre Guds tider og lover. Helt nøyaktig hva Den sier. Skjønner?

Vi kommer til det senere. Det er for sent i kveld. Men vi vil . . . Dere vet det uansett. Ja, sir.

Det fikk ham, fikk ham til å bekjenne at han selv var en synder.

¹⁷⁸ Hva ville du si? Ja, hvis det hadde vært en såkalt i dag, ville de si: "Vel, jeg er doktor *Så-og-så*."

Jeg hørte en biskop si: "Når jeg kommer opp til Himmelen, vet du hva jeg kommer til å gjøre?" Sa: "Jeg går til—til Jesus og sier: 'Vet Du hvem jeg er? Jeg er biskop *Så-og-så*.' Han sier: 'Ja, Jeg har hørt Min mor tale om deg.'" Sa: "Folk som tror Bibelen, er som å vasse gjennom grumsete vann, du vet ikke hvor du går." Ikke tenk slik.

¹⁷⁹ Han er min Guide. Jeg vil tale over det i morgen kveld. Hm-hmh. Ja, sir. Han vil føre deg gjennom alt det grumsete vannet som en må gå gjennom, alle de farlige grunnene, alle de høye toppene og lave stedene, hvor enn det er.

Han vil lede meg over dødens elv. Amen. Åh, ja, sir, Han vil lede. "Når døden kommer, frykter jeg ikke for noe ondt, for Du er med meg. Ja, selv om jeg vandrer i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke for noe ondt. Du er der." Skjønner?

¹⁸⁰ "Om jeg reder mitt leie i dødsriket", sa David, "er Han der." Amen. "Åh, om jeg tar morgenrødens vinger, flyr av sted, er Han der. Han er alltid fremfor meg, så jeg skal ikke rokkes." Amen. Åh, du! Ta disse vingene og gå til handling nå. Ja, sir.

¹⁸¹ Denne profeten gikk til handling straks også. Han gikk ned på sine knær. Og han sa: "Jeg er en mann med urene lepper." Da, så snart han hadde bekjent, så kom renselsen. Du må bekjenne først. Hm-hmh.

¹⁸² Jeg vil at du skal legge merke til. Da, denne profeten, tenk på det, en—en mann som stod med den føderale regjeringen, en stadfestet profet! Og så snart han så den første visjonen! Han hadde aldri sett en visjon før. Han hadde det på en annen måte. Han hadde kjent Guds ledelse og gått i henhold til Ordet. Men denne gangen var det en åpen visjon, og han ropte: "Jeg er en mann med urene lepper, og alle disse menneskene er urene. Ve meg, for jeg ser Guds herlighet manifestert."

Og vi bare ser på det. Vi burde fly av sted. Skjønner? Skjønner?

¹⁸³ "Jeg er en mann med urene lepper." Han gikk ned til alteret, og han sa: "Jeg er en mann med urene lepper, Herre. Hva kan jeg gjøre? Hva kan jeg gjøre, for jeg har sett Deg manifestert rett her? Jeg ser en Engel ryste det. Jeg så at han talte, og noe beveget seg bak der." Amen.

Jeg håper dere ikke sover. Åh, du! Talte, og noe skjedde. Glory!

¹⁸⁴ Hva skjedde? Så finner vi ut at han bekjente sin synd. Og så snart han hadde gjort det, fløy denne mektige Røsten som hadde talt, ned. Tok Sine hender, tok tengene, plukket opp en kullbit, la den på hånden Sin. Kom, la den på Jesajas lepper og rensset ham.

¹⁸⁵ Legg merke til at Han ikke sendte ham av gårde for å få en Ph.D-grad. Han ga ham ikke en bok med regler han skulle lære. Men Han, Gud, viste profeten at Hans rensende kraft var med Ild fra alteret. Amen.

Guds rensende kraft i dag er ikke å fremsi en trosbekjennelse eller bli medlem av en menighet. Det er kraften fra Den Hellige Ånd og Ild som kommer ned og rensset en mann fra all hans vantro. Amen.

¹⁸⁶ Guds måte å rensset en profet på er ved Ild, ikke ved trosbekjennelse. Hva ville en profet vite om en trosbekjennelse? Han vil bli brukt av Gud. Ordet skulle bli manifestert gjennom ham. Så Han kunne ikke gi ham en trosbekjennelse, da ville han ha holdt fast på den trosbekjennelsen. Derfor tok Han Ilden fra alteret og rensset profeten.

¹⁸⁷ Bekjennelse først, deretter rensset ved Ilden. Ære være Gud! Åh, følg med! Nummer en, bekjennelse; nummer to, rensset; nummer tre, oppdrag. Amen. Slik er det. Nummer en, bekjennelse: "Jeg har feil." Nummer to, rensset. Rettferdiggjørelse, helliggjørelse og dåpen i Den Hellige Ånd. Ja, sir. Bekjennelse; rensset; oppdrag. "Gå ut i all verden og forkynn Evangeliet. Disse tegn skal følge dem som tror." Amen.

¹⁸⁸ Etter bekjennelse kommer rensset. Etter rensset kommer oppdrag. Forkynn Evangeliet, helbred de syke, uansett hva folk sier.

¹⁸⁹ Til slutt døde den kjære, lille profeten under forfølgelse, ved å bli sagd i stykker med en sag. Hmh!

¹⁹⁰ Husk, det var da Jesaja kom med sin bekjennelse at han hadde urett. Han hadde hatt urett i alt. Han hadde støttet seg til sin læresetning, ser dere, støttet seg til mannen, en menneskelagd affære. Han hadde sett en konge som var en mektig mann. Han var en religiøs mann, men han så at alle mennesker vil feile. Skjønner? Men da han forandret det, og kikket opp her og så en visjon, Hvem Gud var, da sa han: "Jeg ønsker å bekjenne. Jeg har urett. De gamle læresetningene fungerer ikke lenger, for de er døde og førte ikke til noe. Skjønner? De er slått med spedalskhet. Men jeg har sett Guds herlighet manifestert."

En læresetning kan ikke manifestere det. En læresetning kan ikke si det på den måten. En læresetning kan ikke gjøre det på den måten. Det må Kristus til for å gjøre det på den måten.

Og så snart han så det, sa han: “Nå, jeg har hatt urett i alt, Herre.” Og da kom renselsen. Deretter kom oppdraget. Åh, du!

¹⁹¹ Det var da at den rensede Jesaja . . . da Gud kalte: “Hvem vil gå for Meg?”

Og det var Jesaja som sa: “Herre, her er jeg. Send meg.” Den rensede profeten!

¹⁹² Åh, ser dere ikke, påvirkning? Ikke ta imot påvirkningen fra Marthella. Jeg håper ikke det er et navn her inne. Ikke ta navnene til—til, eller påvirkningen fra en eller annen jente som går på den videregående skolen med deg, eller folkeskolen, eller naboen ved siden av som klipper håret sitt og går i shorts. Ikke ta imot den påvirkningen. Ikke ta imot påvirkningen fra en pastor full av læresetninger som fornekte Guds Ord og gir deg en læresetning. Ikke ta imot den påvirkningen.

Men stå der inntil du ser Guds herlighet falle, ser noe bevege seg av dens virkning, se det skje nøyaktig slik Gud sa det. Rop så ut: “Ve meg, Herre. Jeg har gjort urett. Rens meg nå, Herre. Rens meg. Den levende Guds Ånd, fall på ny over meg.”

Da det Glødende kullstykket hadde berørt
profeten,
Gjort ham så ren som rent kan bli,
Da Guds Røst sa: “Hvem vil gå for oss?”
Da svarte han: “Mester, her er jeg. Send meg.”

Han var rede. Han hadde sett noe. Ja, sir.

Millioner dør nå i synd og skam;
Lytt til deres triste og bitre gråt;
Skynd deg, broder, skynd deg til deres redning;
Svar kvikt: “Mester, her er jeg.”

¹⁹³ Noe er nødt til å gjøres. Det er senere enn vi tror det er. Må Guds visjon påvirke folket slik, at de kan se at den samme Gud som var i templet med Jesaja, er den samme Gud på Sitt hellige sted i dag. Han er i Den Hellige Ånds hellige plass. Han er Den Hellige Ånd. Han var kjød en gang. Nå er Han Ånd som beveger Seg iblant Sitt folk, og viser Seg Selv levende; ikke en død læresetning, men en levende Kristus, samme i går, i dag og for evig. Åh, Jesaja, svar kvikt: “Mester, her, send meg.”

¹⁹⁴ La oss be med våre hoder bøyde.

Da det Glødende kullstykket hadde berørt
profeten,
Gjort ham så ren som rent kan bli;
Da Guds Røst sa: “Hvem vil gå for oss?”
Da svarte han: “Her er jeg. Send meg.”

Sammen:

Herre, tal. Herre, tal.
 Tal, og jeg vil være rask til å svare Deg.
 Herre, tal. Herre, tal.
 Tal, og jeg vil svare: “Herre, send meg.”

¹⁹⁵ Nå, det kan være naboen din. Det kan være kvinnen som du jobber med, mannen du jobber med. Men de er . . .

Millioner dør nå i synd og skam, i
 læresetninger og denominasjoner;
 Åh, lytt til deres triste og bitre gråt;
 Skynd deg, broder, skynd deg til deres redning;
 Svar kvikt: “Mester, her er jeg.”

Herre, tal. Tal . . .

“Jeg så en visjon fra Herren. Jeg så det skje.”

. . . og jeg vil være rask til å sv- . . .

Han har allerede talt nå.

Herre, tal. Herre, tal.
 Tal, og jeg vil svare: “Herre, send meg.”

¹⁹⁶ Nå, med deres hoder bøyd, jeg undrer i kveld. Som jeg fortalte dere, når jeg kommer ned, prøver jeg å ta for meg noe jeg tror vil hjelpe dere.

Dere så profeten. Han var en stor mann. Han var født med det formålet å være en profet. Han fant ut at han hadde tatt den gale veien. Han støttet seg til Ussias arm, en konge. Han så at man ikke kan støtte seg til armer av kjød. Det er forgjengelig. Det er galt. Men se mot det høye og se Gud sitte høyt oppe på Sin trone. Se opp der på Jesus. Han sa: “Jeg er den samme i går, i dag og for evig.” La Ham løfte deg opp i Ånden. Følg med og se om Han ikke er den samme som i går.

¹⁹⁷ Da den lille Jesaja så Guds visjon komme ned til dem, inn i templet, var han rede til å bekjenne sin urett. Han var rede til å bekjenne at han ikke hadde gjort noen ting rett. Satte han av gårde ut i landet da? Gjorde han alt det som var rett da? Alt som han kunne gjøre. Til slutt, forseglet han vitnesbyrdet sitt med sitt blod.

¹⁹⁸ Jeg tror det er følelsen vi alle har. Hvor mange føler at dere ønsker å si, høre Gud si, at dere ønsker . . . Dere ønsker å si til Gud: “Her er jeg. Send meg”? Løft opp hendene deres.

“Her er jeg. La meg vitne for melkemannen. La meg vitne for—for alle jeg kan. Gjøre noe, la meg gjøre noe. Herre, jeg ber ikke om å bli en predikant. Jeg ber ikke om å bli *dette*. Men, Herre, hvis jeg er en bonde, gjør meg til en bonde som kan vitne for nabobonden min. La meg være en bonde, så når jeg selger kornet mitt, kan jeg vitne for mølleren. La meg være en bonde. Hvis jeg er en—hvis jeg er en kvinne, la meg vitne for forsikringsagenten. La meg vitne for melkemannen, for

avisgutten. La meg gjøre noe, Herre. La meg gå til nabolaget og finne velvilje hos min søster her ved siden av, som er ond og vanskelig. La meg gi henne et vitnesbyrd med vennlighet. La meg dekke ansiktet mitt med ydmykhetens vinger. La meg dekke føttene mine på samme måte. La meg være ærbødig i Ditt Nærvær. Men send meg med to vinger til, Herre, straks, til en eller annen. Her er jeg. Send meg. Send meg.”

¹⁹⁹ I denne respekten, la oss alle stå og gjøre dette til et møte der vi innvier oss til Gud.

Den Allmektige er her. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Ja.”—Red.] Vi er i Hans Guddommelige Nærvær. Ikke glem det nå. Hans Nærvær er rett her på akkurat samme måte som det var. Faktisk, på den tiden jeg har stått her, har jeg sett fire eller fem visjoner allerede har skjedd. Det er riktig. Det er riktig. Det har vært over to eller tre mennesker som hører til menigheten her. Jeg sa ikke noe. Men Den er her like fullt. Ja vel.

Nå, det vi ønsker å gjøre, hver enkelt av dere på deres egen måte, la oss innvie oss selv til Gud.

Vi ser tegnet komme til syne på Hans
velsignede komme,
Se, ja se fikenbladene blir nå grønne;
Evangeliet om Riket har gått ut til alle
nasjoner;
Og vi er nære; enden kan skimtes.

Det er riktig. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

Så gladelig, av sted, vil vi bebude Budskapet
om Hans velsignede tilsynekomst,
Snart kommer Han i herlighet, for å fortelle til
alle og enhver;
Så våkn opp, dere Herrens hellige! Hvorfor
slumre når enden nærmer seg?
La oss gjøre oss rede for det siste kallet. Amen.
Nasjonene bryter sammen, Israel våkner.

Hun er en nasjon nå.

Tegnene som profetene forutsa;
Hedningenes dager er talte, som er fulle av gru.

Dere ser det komme der ute; ikke bare nasjoner, men menigheter.

Vend tilbake, O adspredte, til deres egne.
Forløsningens Dag er nær,
Menneskers hjerter svikter av frykt;
Bli fylt med Hans Ånd, deres lamper trimmet
og klar,
Se opp, din Forløsning er nær.

Falske profeter lyver, Guds Sannhet de
fornekter,

At Jesus Kristus er vår Gud.

Dere vet at de gjør det.

Men vi vandrer der apostlene har gått.

For Forløsningens Dag er nær,

Menneskers hjerter svikter av frykt;

Bli fylt med Ånden, deres lamper trimmet og
klar,

Se opp, din Forløsning er nær.

²⁰⁰ Tørk bort den denominelle røyken. Tørk bort den verdslige skitten. Jesu Kristi Blod er mer enn tilstrekkelig til å rense deg. Se opp. La lysene deres skinne. Ta vingene og fly til noen med én gang.

La oss løfte våre hender nå og si: “Gud, her er jeg. Send meg.”

²⁰¹ Himmelske Far, innvier meg selv til Deg i kveld, Herre, med denne menigheten etter dette Budskapet, strengt, hardt: “Her er jeg, Herre. Send meg.”

Her er menigheten min, Herre. Må de dekke sitt ansikt med ærbødighet. Må de dekke sine føtter i ydmykhet. Må de få mot til å fly med Budskapet, raskt, til noen andre. Gi det, Herre. Må de vitne med vennlighet, være jordens salt med sin Frelser i det.

Herre Gud, dette er vårt offer. Dette er vårt offer. Dette er vår takksigelse. Dette er det vi lengter etter, Herre. Send oss i kveld til noen som er forlatt. Må vi trekke dem inn på møte et sted i morgen. Må vi lære dem Herrens vei. Må de bli frelst, Herre, for det er senere enn vi tror. Gi det, Herre.

²⁰² Må vi mene dette i våre hjerter, idet vi taler det, Herre. Ta et Glødende kullstykke, av Den Hellige Ånd, fra Golgatas alter. Berør hvert hjerte og hver leppe i kveld, Herre, slik at vi ikke taler løgn, at vi taler Sannheten.

Ta oss i kveld, Herre, akkurat som vi er. Ikke alle er predikanter. Ikke alle er profeter. Ikke alle taler i tunger. Ikke alle utfører mirakler. Men alle sammen har vi noe å gjøre. Vis oss hvor det er, Herre; vitne, syng eller be. “Og som brød på vannet, vil det vende tilbake en vakker dag.” Gi det, Herre. Her er vi. Send oss til naboen våre, til hvor enn vi kan, til våre medmennesker og fortelle dem om Herrens Komme. Gi det, Far.

²⁰³ Velsign oss nå. Må vi få god hvile i våre kroppar i natt. Må vi stå opp og komme på møte i morgen tidlig. Og må Du tale så—så kraftfullt i morgen, at Du ikke lar én sten være uberørt, slik at hver og en kan vite hvordan å komme inn i Dette. Lær oss, Herre. Vi venter. Lær oss i morgen hvordan komme til dette fulle målet hvor vi kan være Guds sønner og døtre. Vi venter på Deg, Herre, med det Glødende kullstykket rede til å bli lagt på våre lepper. Vi venter, Far, i Jesu Navn.

²⁰⁴ Nå med våre hoder bøyde, vil jeg be pastoren om å komme fram for å avslutte møtet.

Gud velsigne dere. Håper å se dere i morgen tidlig, nå. Gud være med dere, helbrede alle de syke og plagede iblant oss. Gjøre hver og en av dere . . .

Jeg føler meg fylt av Ånden akkurat nå. Jeg føler Den Hellige Ånd. Jeg føler Hans Nærvær. Jeg vet at Han er her. Jeg er overbevist om at Han er her. Jeg ser Ham. Jeg vet at Han er her. Jeg ser Ham bevege Seg, den store Ildstøtten, glory, i en manifestasjon av Hans Vesen, Guddommen av Hans Nærvær, det store majestetiske Vesen.

Gud, bli værende over dette. La ingen av dem gå fortapt, jeg ber. Ære være Gud!

PÅVIRKNINGEN FRA EN ANNEN NOR62-1013
(The Influence Of Another)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk lørdag kveld, den 13. oktober 1962 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org